

Egyedi közlések

János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni. Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján.

Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben – az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.

Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 – 2001

Tartalomjegyzék

Figyelmeztetés a belső hang követésére Alappillér az igazsághoz /B.D. személyes üzenete /	3
Tiszteletadás Szűz Máriának Krisztus születése.....	3
Szomorúság az elhunytak miatt	4
Felhőtlen ég - A Nap hatása	4
Igazságérzet - A II. világháborúról	5
Szeretet prédikálni a saját előny miatt	6
Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.....	7
Isten szolgáinak helyes gondolkodása Egymáshoz vezetés tanítás céljából	8
Válaszút – a hűségesek kipróbálása Belső konfliktus.....	9
Az isteni szót szeretetben átnyújtani - A siker biztosított.....	10
Szellemi összetartozás – földi kötődés nélküli lelkek	11
Kozmikus áramlatok - asztrológia.....	12
Viszontadomány: Az isteni szó terjesztése	14
Világosság utáni vágy a túlvilágon Szellemi beszélgetések.....	15
A szív megtisztítása, hogy Isten temploma legyen	16
Elragadás	17
A túlvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik.....	17
Isten áldást ad a megváltó munkához Túlvilági lelkek	18
A törekvő ember hatása a túlvilági lelkekre.....	19
Szavam hatása a túlvilági lelkekre	20
Jézus előfutárai	21
A Teremtés létrehozásának oka	23
Megpróbáltatások az öregkorban Szeretet és türelem	25
A szeretet az örök Rend törvénye.....	26
A táplálék-felvételről kért magyarázat.....	27
A követők elvesztése.....	29
Lorber... ..	30
Kérdés: vérátömlesztés	30
A szereteted fokmérője a próbatétel	31
„Te, Péter, köszikla vagy...”	32
„Menjetek és tanítsatok minden népet...”	33
Az örök szeretet titka... ..	33
Krisztusprobléma.....	34
A „Karmatha” c. könyv olvasása után.....	36
A szeretetgyakorlat által szellemi erőt kaptok.....	37
Istentől megengedett örömök - a teremtés csodái.....	38
Nem elég a kötelességteljesítés... ..	39
A Szellem kiömlésének megértése.....	40
Irgalmas közbenjárás... ..	41
Isten látható lett Jézus Krisztusban.....	42
A legkisebb történés is Isten szeretetébe és bölcsességébe van megalapozva... ..	44

Figyelmeztetés a belső hang követésére Alappillér az igazsághoz /B.D. személyes üzenete /

Ismerd meg Isten akaratát, és légy engedelmes hozzá. És amikor a belső hang figyelmeztet, a testi jólétre csak másodsorba gondolj, akkor ezt a hangot kövesd, és nagy gondod legyen lelki egészségedre, mert csak aki mindig Isten akaratát teljesítésén fáradozik, az marad meg mindig kegyelmében. Így adatik a felhívás a megszakítás nélküli tevékenységre a számtalan földi gyermek lelki üdvéért.

Ebben a tevékenységben tökéletességre küzdöd fel magad, ez a meghívásod támogat szellemi tekintetben, és rendkívüli előnyt hoz, de el kell fogadnod minden figyelmeztetést, melyeket az Úr ad, és azt aztán teljesen és lelkiismeretesen követned kell, mert ekkor adatik biztosíték az áldásos tevékenységre.

De most figyelj a mi szavunkra és hagyd magad kormányozni a szellemi látásért, mert ott, ahol az igazságot keresed, csak akkor leszel tanítva, ha teljesen tisztán látod, hogy szellemednek bizonyos érettséget kell elérnie, és az Úr arra méltasson, hogy olyan területre hatolj, amiben az Úr maga akar tanítómester lenni szolgálóinál a Földön.

Nagy önfeláldozás, nagy alázat és szerénység, és a hitbeli bizalom kell hogy az alappillér legyen, amire aztán felépülhet az isteni bölcsesség és tiszta felismerés világossága. Ennek eléréseért mindig csak küzdened és imádkoznod kell, mert minden lanyhulás az imában gyengíti a szellemed, langyos és alábbhagyó lesz a szellemi törekvésed, ezért mindig és mindig újra hallgass a szíved hangjára, az mindig figyelmeztetni fog, ha veszélyben vagy, rossz útra tévedsz, és megsúgja neked ha erőért kell imádkoznod.

Mindig ügyelj mit mond az Úr a belső hang által, akkor megmaradsz áldásában, és nem kell aggódnod, mert minden imával új erőt kapsz.

Ámen.

Tiszteletadás Szűz Máriának Krisztus születése

Jézus élete a Földön egy normális születéssel kezdődött. Az Istenség egy ember testében akart megszületni a Földön, ezért kellett ennek a testnek egy természetes kezdet: egy asszony méhéből születnie.

Mivel Jézus idejében minden rendkívülinek gyors magyarázatot találtak – vagyis hogy „az ördöggel szövetségben álló” – az emberek próbáltak ugyan egy természetes magyarázathoz jutni, azonban ezt az egyszerű utat nem találva megelégedtek ugyanezzel a véleménynel, és

ezáltal számtalan embert hoztak Istent-tagadó hírébe. Jézus születése az emberi megítélés szerint tehát hasonlóképpen olyan tény volt, amire elhibázott minden feltételezés, emiatt történt az, hogy hasonló magyarázatnak akartak érvényt szerezni egy mindenfelé rendkívül vallásosnak ismert szűznél.

A születés szokatlan eseményei látszólag megütközést keltettek némelyeknél, azonban a legtöbb helyen kevés jelentőséget tulajdonítottak neki. És így történt az, hogy csak kis csoportnak volt tudomása erről a legritkább módon történő születésről – egy élet minden természetes előfeltétel nélküli

felébresztéséről – ami tehát az Isten akarata és mindenhatósága általi történés volt.

Ezt most oly módon értékelik, hogy az emberek a Mária-anya formában egy lényt teremtenek maguknak, akinek tiszteletüket, imájukat és szeretetüket szánják bizonyos mértékben, ami azonban az embereket akadályozza a legnagyobb földi feladatukban: a kapcsolatot visszaállítani magával az Úrral és Üdvözítővel.

Érvényes ez mind a közbenjárás szokatlan igénybevételére, mind az értelmetlen tiszteletre is, ami minden indokot nélkülöz, mert Jézus anyja Istentől kiválasztott a szelídsége miatt, de semmiképp sincs a részére juttatott túl nagy kegyelemnek tudatában. Isten kiválasztott szolgálóleánya volt, ezért csak Istent illeti a tisztelet, mivel minden lény az ő alkotása.

Ámen

B.D.Nr.: 1402.

1940. 04. 30.

Szomorúság az elhunytak miatt

Az élők miatt szomorkodjatok, és ne azok után sírjatok, akiket az Úr elhívott, mert eljött az idejük. Tehát bele kell törődnötök az isteni akaratba, és az Úrban kell vigasztalódnotok.

Mert Isten a Szeretet... Nem azért küld bánatot és szomorúságot, hogy szenvedjete, hanem a lelketek kedvéért küldi, ami a szenvedés által megérlelődik.

Így ha egy embert elveszítetek, aki nektek kedves és drága volt, a fájdalmatokat csökkenteni fogja, ha Jézus kereszten való szenvedésére és halálára gondoltok. Ti is vállatokra veszitek a szenvedést, ily módon hordozzátok az Úrnak. Az Úr az emberiség miatt viselte el a szenvedést, ti azonban azért, aki szereteteteket bírja, így ti ezt készségesen és az Úr iránti szeretetből viselitek el.

Ezért ne panaszkodjatok, és ne hívjátok a lelket vissza a Földre ha azt elhagyta, mert neki ütött a szabadulás órája, és minden földi nehézség eltűnik róla. És az legyen a vigasztalástok, hogy Isten szeretete végtelen, hogy az ő szeretete fejezi be az életet amikor az idő elérkezett, amikor őt magához hívja Birodalmába.

Az út a Földön nem volt könnyű, s most mikor a lélek megszabadul a Földtől, nektek nem szabad szomorkodnotok, mert a földi életet egy békével teli életre cseréli le az örökkévalóságban.

Ámen.

B.D.Nr.: 1458

1940. 06. 07.

Felhőtlen ég - A Nap hatása

A felhőtlen kék ég elveszi az ember félelmét a fenyegető felhőktől, helyette kellemes várakozásba ringatódzik, maga is derűs és sugárzó,

hacsak nem nyomasztják földi gondok. Örül a Nap fényének, az egész látványnak, ami a szépségre szomjazó szemei elé tárul.

Az ilyen látvány nemritkán nemesítően hat az ember kedélyére. A Nap, ami jólesően érinti kívülről, az ember szívébe is vet egy kis visszfényt - míg a sötét, felhőkkel terhelt ég gyakran haragos gondolatokat szül az emberben. Nem más a magyarázata, mint hogy az Istenből való erőt közvetítő Világosság-beli lények a legnagyobb bőségben az ember felé fordítják a világosság- és szeretet-erejüket. Tehát az ember, aki szellemileg ilyen támogatást kap, aki a Világosság-beli

lények hatásának készségesen átengedi magát, ennek megfelelően könnyedén a magasba emelkedhet, azaz úgy gondolkodik és cselekszik, ahogyan benső érzése ösztönzi, és ez az érzés többnyire igent mond a jóra. Tehát az ilyen napfényes napokon a jóra való ösztönzés viszonylag erősebb, és ezt figyelembe is kell venni, nehogy az ember a belső kívánsága ellenére tegyen, és ezáltal csökkenjen a világosság- és erő-lények hatása. A természetes Nap minden földi élet ébresztője, egyúttal azonban a legnagyobb a hatóereje az ember szellemi életére is, ha az ember saját akarata folytán a szellemi magasabbra- fejlődésre törekszik. Ilyenkor a szellemi erő sokkal nagyobb mértékben ömölhet hozzá, ha átadja magát a természetes napsugarak hatásának, mivel ezek a sugarak csak szellemi hatásúak – ami persze hatás nélkül is maradhat, ha az ember egészen közömbös akar maradni, mivel akkor a napsugár hatása csak testileg érezhető, azaz csak a földi életnek hasznos, míg a szellemi élet érintetlenül marad.

Ezért mindig a tudatos törekvés az előfeltétel a magasba jutáshoz, hogy a napfény sugarainak a szellemi továbbfejlődésre befolyása legyen – ekkor viszont ez a hatás hallatlan, azaz összehasonlíthatatlanul eredményt hozó az embernek. Ez úgy nyilvánul meg, hogy rendkívül erős lesz az akarat a jóra, az erő a szeretetre, és az Istenből való bölcsesség felismerése.

Megerősödik a felfelé való vágy, a szeretet-tevékenység mindig élénkebb lesz, és szellemi visszaeséstől kevésbé kell félni, mert a Világosság-beli lények közvetlenül a szívre gyakorolhatnak hatást, azokra, akik szívesen megnyílnak, akik tudatosan a Nap felé fordulnak, és a testi kellemes érzésen kívül felismerik és vágyódnak a napfény szellemi hatására is.

Ámen.

B.D.Nr.:1621

1940. 09. 19

Igazságérzet - A II. világháborúról

Az emberek abban a hitben élnek, jó dolgot szolgálnak, amikor egy nép hiánytalan pusztulását akarják, mert nézetük szerint kárt okoz a többi népnek. Ennek a nézetnek nincs semmi alapja, és ellene van minden igazságosságnak.

Az emberek mindig csak azt látják, amit látni akarnak, és ítéletet mondanak, mielőtt kivizsgálnák, a nyilvános vélemény mennyire felel meg a valóságnak. Hihetetlenül iszonyatos az az alapelv, hogy valamit meg kell semmisíteni, mert az embereknek már kényelmetlen. Tehát mindenki a pusztulást szolgáló intézkedések szerint igazodik másfajta embertársaival szemben - olyan lények ellen, akik szintén Isten teremtményei, és lelki fejlődésük miatt földi megtestesülésüket élik. És a lények, akiknek kölcsönösen egymást szolgálniuk kellene, most meg akarják semmisíteni egymást. Ez borzalmas és az emberiség mostani szellemi mélypontjára mutat. A nagy jogtalanságot nem ismerik fel, és csak arra gondolnak, minél nagyobb romlást hozzanak embertársaikra. Az igazságérzet hiányzik az emberekből, gondolkodásuk messze eltér az igazságtól. Jogosnak azt tartják, ami a jólétet szolgálja, ami növeli a birtokot és hatalmat, és minden erős azt hiszi igaza van a gyöngével szemben. De a becsületes, igaz gondolkodás már teljesen kiveszett. Már nem képesek megítélni, hol keresendő a tulajdonképpeni rossz, az ember mennyire bűnös a szerencsétlenségekben, amelyek érik. Csak a gyűlölet és szeretetlenségük beszél, csak meg akarnak torolni valamit, és bosszú-állásuknak hódolnak. És olyan dolgokat csinálnak, ami megsért minden emberi érzést.

Az emberek dühöngnek egymás ellen, túllicitálják egymást a borzalmak kitalálásában, és kölcsönös megsemmisítésre törekcszenek.

Ennek ellenére a támadót jobban kell kárhóztatni, mint a megtámadottat, aki védekezik, és azért ugyanolyan eszközhez nyúl. Ezt a pusztítást maga a Sátán vezeti, a gyűlöletet és szeretetlenséget ő hajtja a magasba. Olyan egymás elleni düh ez, ami alatt meghal minden emberi érzés.

Már nem ember küzd ember ellen, hanem mélyre zuhant szellem-lény egy épp olyan ellen. Eközben ezren és ezren szenvednek, és kegyetlenségek miatt adják oda életüket. De Isten megbosszulja az emberek igazságtalanságát, elítéli az egymás elleni dühöngést, a küzdelem módját - és ítélete valóban igazságos.

Amint elérkezik rá az idő, a bűnöst büntetés éri. Az egész világnak hírül adja, ki idézte elő a rettenetes nyomorúságot. Megbélyegzi őket, hogy a világ undorral felismerje viselkedésüket - hogy aztán az emberek helyesen gondolkodjanak, és megtanulják, hogy minden embertársukat úgy tekintsék, mint akik szintén Isten teremtményei, hogy az igazságtalanságot lenézzék, és fáradozzanak hogy jóvátegyék amiben vetkeztek.

Ámen

B.D.Nr. 3356

1944. 12. 04.

Szeretet prédikálni a saját előny miatt

Nem felel meg Isten akaratának, ha szavát valaki eszköznek használja földi célok elérésére, ha arra használja, hogy embertársait szeretet-cselekedetekre biztassa azért, hogy abból saját hasznot húzhasson.

Ez az isteni szóval való visszaélés, és jogtalanság a felebaráttal szemben, mert egy bizonyos mértékű szeretetre biztat egyfajta nyomás alatt, ami nem engedi kibontakoztatni a saját eredetű szeretetet. A nyilvánvaló cél elveszi azt az örömet, amit a szeretetben való cselekvés szerez, és szellemi haladást ritkán érnek el vele.

Mert igaz, hogy az isteni szó a szeretetet tanítja, de nem a tett maga kap értékelést, hanem a szeretet akarása, amellyel a cselekedetet kivitelezte. Ha a szeretetben való cselekedetnek az oka valamilyen földi cél, és bár a cselekvés valóban megtörténhet, de teljesen hiányozhat belőle a szeretet érzelme, és akkor a végbevitt szeretet halott. Ugyanakkor az ember azt hiszi, hogy teljesítette a felebaráti szeretet parancsát.

Teljesen elítélendő az az ember, aki földi előny miatt hatást gyakorol embertársaira oly módon, hogy a szeretet-parancsolat említésével cselekvésre készíti őket. Az illető hallgathat rá, megteheti amit tőle követelnek, de emellett a belső szeretet teljesen hiányozhat nála. Ekkor nem tesz magának számadást a belső érzelmeiről, megelégszik annyival, hogy végbevitte a tettet, ami látszólag megfelelt az isteni szeretet-parancsolatnak.

Az az ember, aki saját előnyére törekszik mikor embertársait szeretetből való cselekedetere biztatja, de maga nem gyakorolja az önzetlen szeretetet, az megkárosítja a felebarátját. Ennek következtében nincs joga az isteni szeretet-parancsolatot emlegetni. Azáltal válik vétkessé, hogy nem a szeretetre nevel, hanem csak a tett kivitelezésére, és nem a szeretetet helyezi előtérbe, holott a lélek haladásához egyedül a szeretet és a szeretetből született tett a döntő.

A szeretet ilyenfajta prédikálása általában ott található meg, ahol még földi célokat követnek, amelyeknél emberi segítségre van szükség /pl. templomépítés, orgonajavítás, stb./. Olyan célok ezek, amelyek a hatalom megerősítését jelentik, és nem hozhatók összhangba az igazi felebaráti szeretettel. Ezzel hamis megvilágításba kerülnek a dolgok azoknál, akik még komolyan veszik az isteni parancsok teljesítését, bosszúsak lesznek, mert a szeretet-cselekedetek ilyen

képviselőit nem tartják követésre méltónak, mivel ezek a felebarátaiknak nem adnak önzetlen igazi szeretetet.

Így élnek vissza az isteni szóval. A szeretet-tanításnak ezek a képviselői a szavak mögé bújnak, de maguk nem követik azt, csak földi célokat követnek, hatalmat és gazdagságot. Ezek az emberiségnek csak kárt okoznak, amit igen ritkán lehet észrevenni, mert az ember aki azt hiszi magáról, hogy szeretetet gyakorol, a valóságban mégsem gyakorolja azt.

Mindenképpen a szív szeretetének kell tette készíteni az embert, mert csak ez a szeretet a megváltó szeretet, és csak ez a szeretet köti össze az embert az Istennel.

Ámen.

B.D.No.:3740

1946. 04. 09.

Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre

Belőlem indul az erő, a bölcsesség, és az élet is. Így el kell ismernetek engem az élet és erő forrásának. Kapcsolatot kell keresnetek velem, hogy az erő és világosság elfogadása által ÉLETRE jussatok.

Tehát énnekem kell megtalálnom magamat bennetek. Ez annyit jelent, hogy világosságnak - azaz az örök igazság ismeretének, és ennek következtében az erő teljességének is bennetek kell lenni. Szellememnek kell dolgozni, hogy magam lehessen tevékeny bennetek. Csak ekkor éltek, és az életet már mindörökké nem veszítetek el. Velem egyesültetek, és ez az egyesülés az igazi kommúnio.

Az egyesülés elengedhetetlen, mert nélküle sem erőt, sem világosságot nem kaphattok. És velem, az Ős-forrással való összezárkózásnak még előtte kell megtörténni, hogy szeretetem folyamát át lehessen vezetni az ember szívébe. Hogy az összezárkózást végbe lehessen vinni, elsősorban olyan akarat kell, amely hajlandó mindent magáévá tenni. Engem a szívnek és értelemnek olyan forrásnak kell felismerni, amire az ember vágyódik. Tehát törekednie kell felém, és csak ezután lesz az akarata tevékeny és teljesíti az összezárkózás feltételeit. A tevékeny akarat a szeretetben való munkálkodással azonos, és az elengedhetetlen, így szeretetparancsom teljesítését nem kerülheti ki az, aki őszintén és becsületesen akar áldozáshoz járulni, velem egyesülni akar.

Osszátok szét adományaitokat, etessétek és itassátok embertársaitokat akik segítségre szorulnak. Az ő szükséghelyzetük legyen a ti ügyetek is, akár szellemi, akár anyagi vonalon. Adjatok, ahogyan én is ADTAM NEKTEK. Frissítsétek fel testét-lelkét, legyetek a gyengékhez és betegekhez irgalmasok, vigasztaljátok a szomorkodókat, állítsátok lábba akinek a szívét valami nyomja. A nyomort folyton és mindig enyhítsétek. Mindent rám való tekintettel tegyetek, aki ezt az életet élte előttem. Mindent amitek van, osszátok meg a szegényekkel. Ezzel szeretet parancsomat teljesítitek, és a velem való összezárkózás első feltételét. Én csak akkor egyesülhetek veletek, ha szíveteket szeretetté alakítjátok. E nélkül a velem való egyesülés lehetetlen, akármilyen külső formát vesztek is tekintetbe - mert annak lelketekre semmi befolyása nincs. Én az életet akarom adni nektek, a mértéktelen világosságot és erőt. De mindaddig nem tehetem, amíg nincs bennetek tevékeny akarat, amíg nem gyakoroljátok a szeretetet. A szeretet gyakorlására magam tanítottalak, és folyton figyelmeztettelek, úgy tegyetek, ahogyan én. Ekkor valóban Szellemem felvevő edénye lesztek. Tehát az én lényem egy részét tevékeny engeditek válni magatokban.

A szeretetben való élés által magatokhoz vontok, és egyesültök velem az örök világosság és erő ősforrásával, és már korlátlanul vehettek világosságot, erőt, ismeretet és hatalmat magatokba. De a velem való egyesülést meg kell előzni a szeretet tetteinek. Csak ekkor lehetek jelenvaló bennetek, szellemben, és csak akkor etethetek és itathatlak szellemi táplálékkal - hússal és borral - szellemi értelemben a testemmel. ÉN MAGAM VAGYOK A SZÓ. Tehát az Úrvacsarát nyújtom nektek, amikor szavaimat közvetítem, és az lelketek szellemi tápláléka lesz. Bár ezt a táplálékot előzetes szeretet-gyakorlat nélkül is magatokhoz vehetitek - viszont akkor nem áldozás, nem velem való egyesülés, akkor az még nem Úrvacsora. De szavam ehhez is elvezethet, ha nem fületekkel hanem szívetekkel fogadjátok magatokba, és szerinte éltek.

Az akarat tevékenysége, a szeretetben való élés hozza létre a szellemi egyesülést. De a szeretetben való élés az adakozásból áll, annak a megállás nélküli közléséből, és kiosztásából Aminek birtokában vagytok, hogy boldog legyen a rászoruló is attól, ami titeket boldoggá tesz. És ha ezt nem gyakoroljátok, ha ebben nem próbáltok követni - asztalomnál nem étkezhettek. Nem tarthatjátok meg velem az Utolsó Vacsorát, mert kivonjátok magatokat vendégeim sorából; megközelíthetetlen maradok számotokra, amíg szeretetté nem alakítjátok magatokat, mert a szeretet az ős-szubsztanciám, és az is marad.

Ha az Úrvacsorát a nálatok szokásos módon veszitek magatokhoz, úgy az mindig külső cselekedet marad, ami mély szellemi értelmét akkor kapja meg, ha igaz szeretet tölti be szíveteket. De az nem érzélem-szerint indít meg, hanem önzetlen felebaráti szeretetben kell kifejezésre jutnia. Mert aki megmarad a szeretetben, az megmarad bennem, és én benne. Ez az alapja az Úrvacsorának is. Ezért mindig az én életem legyen szemetek előtt, és mindenben kövessetek. És ahogyan ti szétosztjátok azt amitek van, úgy kaptok ti is tőlem szellemben és anyagban. És ha a szeretet által bensőséges a viszony közöttünk, ti is mindenkor megerősödtek, és elteltek. "Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!"

Tehát rám való emlékezéssel állandóan munkálkodjatok szeretetben és fáradozzatok, hogy biztos egyesülést hozzatok létre velem.

Ez garantálja szavam - testem és vérem - hozzátok vezetését. Ez ennek a mondatnak a szellemi értelme. És ezt valamennyien fel tudjátok fogni, ha komoly akarat van bennetek, hogy kikutassátok szavaim szellemi értelmét

Ámen

B.D.Nr: 4018

1947. 04. 06.

Isten szolgálóinak helyes gondolkodása Egymáshoz vezetés tanítás céljából

Gondolkodástok helyes vezetést kap, ha szolgálni akartok, és imátok és tevékeny felebaráti szeretetek által kapcsolatban maradtok velem.

Így nem szükséges félnetek, hogy gondolkodástok, érzéstek és akaratotok a nekem nem tetsző irányba mozog-e, amennyiben tetszésem megszerzése a törekvésetek. Mert ekkor jó az akaratotok, feladtok velem szemben minden ellenállást, és akkor akaratotok által már enyémekek vagytok.

Az enyémekeket állandóan óvom a téves gondolkodástól, azt sem engedem meg, hogy beszéddel vagy hallgatással tévedést terjesszenek, amikor beszédre van szükség. Szolgáimat a Földön azért veszem igénybe, hogy befolyásolják embertársaikat, hogy teljesen emberi módon tárják eléjük hibáikat, vagy úgy kormányozzák gondolataikat, hogy azok maguktól elfogadják akaratomat, hogy

magukba szálljanak, dolgozzanak magukon egy magasabb lelki-érettségre jutásért.

Nekem bármikor lehetséges szolgálomhoz vezetni azokat, akiknek lelki segítségre van szükségük, de ezt mindig oly módon teszem, ami nem tűnik rendkívülinek, nehogy az emberre hitbéli kényszert gyakoroljak. Így tetszés szerint lehet beszélgetéseket folytatni, azok gondolkodásra ösztönöznek, és jó hatásúak is lehetnek, így komoly az ember felfelé való fejlődése. Tehát szolgálom csak akaratom szerint beszélnek és cselekszenek, és gondolkodásuk rendezett a bennük levő szellemről – ami az én részem – tehát úgy kell gondolkodniuk és beszélniük, ahogy embertársaik részére hasznos, jóllehet azok emberi gyengeségeket és téves gondolkodást szeretnének ráfogni a tőlem megbízottra.

Én tudom, kinek szükséges a szellemi segítség, és nem vezetek embereket egymáshoz önkényesen, hanem csak abból a célból, hogy kiegészítsék és tanítsák egymást. Még ha úgy tűnik is, mintha tanító tevékenységében az egyik alulmaradna, ha úgy tűnik is, mintha önmagából beszélne, és csupán saját véleményét képviselné – az én szolgálatomban áll és azt teljesíti, amire utasítottam, mert a legtermészetesebb eszközt is igénybe veszem, hogy az ember elérje célját: a lélek lehetőleg magas érettségi fokát amíg a Földön tartózkodik.

Mert mindenkire emberszájon keresztül beszélek, akinek szüksége van szavamra, amit emberi módon is nyújthatok, amikor arról van szó, hogy figyelembe kell venni a szabad akaratot, és mégis hatást kell gyakorolni az emberre, akinek még hiányzik az igazi megértése.

Ámen.

B.D.Nr.: 4428

1948. 09. 06.

Válaszút – a hűségesek kipróbálása Benső konfliktus

Ti is, hűségeseim, válaszútra kerültök, tehát döntenetek kell, hogy melyik úton jártok. Mert az akarat kipróbálása nálatok sem marad el, ti is csak az állandó küzdelemben tudtok kiérlelődni, hacsak nem dolgoztok megnövekedett szereteterőben. Ekkor a döntés sem esik nehezetekre, mert tisztán és határozottan felismeritek, melyik út a helyes. És az akaratotoknak lesz ereje azon járni, még ha kövesnek és tuskésnek is látszik. Kiegyenlíti a megnövekedett szereteterő, tehát a szeretet-tevékenység mindig láthatóan megmutatkozik rajtatok, mindent véghezvisztek, ha szeretetben éltek.

De szeretetben él minden ember, aki nem állítja magát a középpontba, hanem nyitott szemmel él a környezetében, és segítőleg közbenyúl, ahol szükség van rá. Szeretetben él minden ember, aki készletet érez jól tenni, aki keresi élete tartalmát, és az önzetlen szeretet-munkában megtalálja. Aki jól gondol, jól mond és jól cselekszik – azaz gondolatban, beszédben és tettben az örök Rendhez illeszkedik, az isteni elképzelésben való fennmaradást és felépítést szolgálja.

Minden ember magában hordja az érzést, hogy mi a jó, mert mindig érezni fogja önmagán az embertársaktól kapott jó valamint rossz gondolatok és cselekvések kihatását, nagyon jól meg fogja különböztetni, mi boldogítja vagy károsítja. Tehát mindig szükséges mércét állítani, és a maga érzése mindig megtanítja mi a jó, és mi a rossz. Akiben megvan az akarat, hogy jól cselekedjen, az valóban nem jut téves gondolatokra.

Hogy benneteket, hűségeseim, benső konfliktusokba engedlek jutni, azért szükséges, mert az önszeretettől titeket is salakmentessé kell tenni, mivel az olykor elhomályosítja a tiszta gondolkodást, és visszatart a szeretet gyakorlásától.

De ti növekedjete, és az eljövendő időben szolgáljatok nekem eszközként. Tehát mindent le kell vetkőzni, ami még akadályozza szívetekben az én állandó lakásvételemet. Minden szenvedés, minden belső küzdelem egy előkészület, amivel birtokba vehetlek benneteket, hogy rajtatok keresztül dolgozhassak.

Gyakran álltok majd válaszüton, de én láthatatlanul mindig oldalatok mellett állok, és szeretetteljesen a helyes útra szorítalak. Segítek hogy legyőzzétek az önszeretetet, és fáradhatatlanul a felebaráti szeretetnek szenteljétek magatokat, így szeretetté alakítsalak azért, hogy teljesen bevonulhassak szívetekbe, és ott tartózkodhassak.

Ámen.

B.D.Nr.: 4502

1948. 12. 03.

Az isteni szót szeretetben átnyújtani - A siker biztosított

Valóban nem jelentéktelen, szavam milyen módon kerül hozzátok, mert a szeretet foka, amellyel szavamat átnyújtják, gyakran döntő abban, vajon elfogadjátok-e, vagy visszautasítjátok. Mindent amit szétszotok adjatok át szeretettel, különben nem beszél a szívhez - viszont a szívnek kell elfogadnia. Egy szeretettel teli ember úgy ad, hogy viszonszeretetet ébreszt, és ez a legnagyobb jelentőségű a szavam átnyújtásánál, mivel amint a szeretet közreműködik benne, garantálva van a teljes megértés, ami létrehozza a szellem ébredését.

12.04-én:

Szeretet nélkül szavam halott és megértés nélkül marad, csak beszélnek, de erő nélkül, mert ez ekkor csak élet nélküli üres beszéd. Ha valaki embertársát boldoggá akarja tenni, akkor már a szeretet az uralkodó a felebaráttal szemben, és amit ekkor szétszot, az a szívhez jut, ott elfogadják, és a saját szeretetakaratának megfelelően érzi értékes ajándékként, a szeretet adományaként. Ahol az adakozó szeretete felismerhető, ott a visszautasítás akarata gyengébb lesz, hiszen akkor a szó már erőt sugároz az elfogadóra, aminek az nem tud és akar ellenállni.

Ezért tanításom képviselőinek szeretetkészek és a szeretetet gyakorlóknak kell lenniük, hogy a magasból jövő szavaim elfogadására alkalmasak legyenek, és szavaimat erejével együtt tegyék elérhetővé embertársaiknak, mivel a felszínes szavak pusztá továbbítása benyomás nélkül marad, tehát nagyon könnyen valamiféle formális dolog, egy hivatásszerű predikációja tanításomnak - élet nélküli, tehát szellemi eredmény nélküli is. Szavam ekkor erő nélküli, mert csak a fül hallja, de nem hatol a szívhez. Mert az erőt csak a lélek érzi, mégpedig egy szeretetteljes érzés és a viszonzásának állapotában. Érzések, amelyeket az ember alig vesz észre, a léleknek a legnagyobb boldogságot szerezheti, a test nem érzi, tehát a lélek egy ilyen szeretetteljes érzésben kapja szavaimat, egy erőkisugárzásban áll, melynek én vagyok a forrása. Ha valaki nem is szeretetkész, de szavamat szeretetben kínálják neki, akkor az erő hasonlóképpen jut hozzá, és ettől ellenállás nélkül engedi magát átjárni.

Az elfogadó és adó szeretetfoka nagyon befolyásolja szavaim hatását, és ezért a figyelmet arra kell fordítani, hogy tanításom terjesztése soha sem történhet erőszak vagy kényszerintézkedés által, hanem türelemmel, szelíden,

szeretetteljesen - azonban szorgalmasnak kell lenniük igazi képviselőimnek, ha eredményesek akarnak lenni, és a Földön hűséges szolgálím.

Az nem elég, hogy szavaimat csak felolvassák, vagy meghatározott szófordulattal közölik az emberekkel. Azáltal váljon elevenné, hogy a prédikáló irgalmas szeretettel akarjon segíteni embertársain, hogy őket az igazságba, ezáltal a magam helyes megismerésébe szeretné bevezetni, és szeretete által nyitja ki hallgatói szívének ajtaját.

Ekkor szavaim bejáratot találnak az embereknél, mint istenit, mint igazságot fogják érezni, és elfogadják, mert ereje jót tesz a léleknek, aki felismeri az isteni eredetet, és szavaim által vonzódást érez hozzám.

Amen

B.D.Nr.: 4504

1948. 12. 05-06.

Szellemi összetartozás – földi kötődés nélküli lelkek

Mindenféle földi kötődés nélkül is létezhet szellemi összetartozás, ahol a lelkek egymásra hangolódnak, mert kiegészítik egymást, és a legteljesebb harmóniában élnek. Ilyen lelkek találkozhatnak testi együttlét nélkül, ekkor azonban az embernek nem tudatos, hogy lelke ilyen szellemi kapcsolatba került, mert a lelkek a test részvétele nélkül találkoznak, s ez tisztán szellemi együttélés, amiről az ember emberként nem tud. Amint azonban a testi burok lehullik, a lelkek egymáshoz igyekeznek és kiegészítik egymást a Szellemi Birodalomban, és örökké nem válnak el egymástól.

Az ilyen lelkek kénytelenek a Földön kettős életet folytatni. Először betöltik a tényleges életfeladatot - testüket életre keltik és ösztönzik a szellemi rendeltetésre - és egyidejűleg az azonosan gondolkodó léleknek is segítségére vannak a teste átszellemítéséhez, hogy az egyesülés mindkét léleknél bekövetkezhesen – ami csak akkor lehetséges, amikor mindkét lélek elhagyja testi burkát. Azonban előbb is egyesülhet, amikor a test a nyugalmi állapotban a lelket szabaddá teszi.

A lélek ezután éli tehát második életét – másik vidéken tartózkodik, teljesen más élethelyzetben, szeretetet ad és elfogad, mert teljesen összekapcsolódva érzi magát a másik lélekkel. Közösen törekszenek a magasba, mert amikor egy lélek szellemileg egy másik lélekre talál, már előrehaladott a fejlődésben, különben semmi összhang se lenne, hanem csak ellenérdekű ellenállás.

1948.12.06.

Eközben látszólag az ember egyedül érezheti magát, mivel a lelki kötődése nem tudatos, azonban ez a magánosságérzete ugyanakkor emelkedettebb lelki érettséget hoz, és minél tovább előrehalad a fejlődésben, annál inkább átszellemülhet, tehát már a Földön eredményes lesz, gyakrabban időzik szellemi szférákban, és a Föld eltűnik számára. A lélek egy testtől elválasztott életet él ekkor, ebben a test nem vesz részt, mert funkciója kikapcsolódott, nyugalmi állapotban tartózkodik.

A lelki képességeket és szerzeményeket azonban magával viszi ebbe a szférába, és ennél fogva nagy kegyelmet adományozhat, ha ő maga sokat birtokol a szellemi gazdagságból, ahogy azonban ő is sokat nyerhet, mert a vele összekapcsolódott lélekkel az érettségi fokozatuk hasonlóképpen megfelelő szellemi gazdagságot mutat, amit most kölcsönösen kicserélnek és ezáltal kimondhatatlan örömet szerezhetnek.

Ahol ilyen szellemi kötődés létezik, ott az ellaposodás, megállás és visszaesés minden veszélye elmúlt, az ember szüntelenül törekszik a magasba,

és ez a törekvés kölcsönösen egymásra talál, még ha ők emberekként ismeretlenek is egymásnak. Közös célra törekszenek, és ebben a törekvésben érzik a lelkek a kölcsönös vonzódást.

Mert a lélek nem alszik, hanem a magasba való vágya szerint szüntelenül a Világosságba megy, és gyakran csak kellemetlenül tér vissza a testi burkába, amit azonban nem hagy el teljesen a földi életút továbbvitele miatt, amíg anyagi testét elhagyhatja és teljesen egyesül a lélekkel, amihez vonzódást érez.

Ámen.

B.D.Nr.: 5321

1952. 02. 20.

Kozmikus áramlatok - asztrológia

Tevékenyé kell válni bennetek szellemeteknek, ha minden dologban tisztán akartok látni, ha helyesen akartok gondolkodni, és az isteni igazság szerint élni. A helyes megértés nem adatik ajándékba nektek embereknek, hanem először az előfeltételeket kell teljesíteni, amelyek a teljes megértést garantálják, és ez az előfeltétel éppen azért kell, hogy a bennetek levő szellemet felébressze, hogy az tanítson benneteket, gondolkodásokat helyesen vezesse, megértést adjon magasabb bölcsességre, amit ti emberként csak az értelmi gondolkodástokkal nem tudnátok megérteni.

Teljesen haszontalan kezdeményezés, ha a Teremtés titkaiba a szellem segítsége nélkül akarnátok behatolni, aki – mint Isten része – mindent tud és nektek embereknek a tudást is közölheti. Szellemi tevékenység nélkül tehát sohasem kaptok betekintést az isteni Teremtés- és Üdvösségtervbe, így ha az ismeretet kívülről vezették hozzátok, azt nem tudjátok megérteni. De amit az Istenből való szellem közöl róla, az a legteljesebb igazság, és megemeli ismereteiteket, mert kiindulópontja Istenből való, az Istentől származó igazság direkt közvetítője.

A teljes Teremtés – legyen az anyagi vagy szellemi – az Isten akaratának formává alakulása, az ő szeretetében gyökerezik, és a bölcsességén keresztül céltudatos. Ezek alapján a Teremtés minden műve a keletkezésében és céltudatosságában bölcsesség-telien megfontolt, és beilleszkedik az Összteremtésbe, ahogy Isten azt üdvösséghezóan meglátta az öröktől fogva felfelé fejlődő szellemi részére.

Minden teremtési mű kiegészítése a másiknak, és az egész szellemi és anyagi Teremtés egy felfoghatatlan szellemi komplexum, ami megváltásra vár.

Az ember csak a legapróbb töredéket képes értelmével felfogni,

02.21-én: tehát olyan magyarázatokkal kell megelégednie, amelyek csak halvány fogalmat adnak, amelyek csak elnagyolt vonalakban teszik érthetővé az értelmet és célt abban, ami Isten teremtő kezeiből kikerül.

Az embernek – amíg még földi anyagi burokból él a Földön – nem is dolga, hogy a legmélyebb titkokat kikutassa, mivel a szellemi horizontja lehatárolt, mivel hiányzik minden képzelőtehetsége, hogy a Földön kívül létező teremtetéseket megérthesse. De testi szeme számtalan csillagot észlelhet, amik tehát mint Isten teremtetései a végtelen világmindenségben keringenek, és az embernek végtelen távolságban a törvényszerűen megállapított pályáikon mozognak. Bár nyilvánvalóak neki a csillagok, de értelmével nem tudja őket kikutatni. Ezek olyan világok, ahol vagy egyfajta előképzés, vagy az emberi lélek továbbképzése folyik, mert számtalan szféra van, amely a különféle érettségi fokon álló lelkeknek tartózkodási helyül szolgál. Minden szemeteknek látható csillagot tekintsetek a szellemi továbbképző állomásaként – ekkor már a legvilágosabban megkaptátok a csillagok értelmének és céljának magyarázatát.

Az egész Teremtést tehát – legyen az földi-anyagi vagy szellemi fajta – egy akarat kormányozza, és mind alá van rendelve az örök Rend törvényének, amelynek mozgatója az isteni Teremtő maga. Törvényen kívül semmi nem megy végbe az egész Univerzumban, mindennek törvényszerűen kell végbemenni, különben – amint saját törvénye ellen cselekedne – maga Isten engedné át a Teremtést a felbomlásnak.

Ezt a felismerést az embereknek először magukévá kell tenni, hogy tehát megérthessék: sem önkényes világesemény, sem önkényes kozmikus történes nem lehetséges, mert minden történes már megtervezett az örök alaptörvényben, és úgy jelenik meg, ahogy Isten azt öröktől fogva célszerűen felismerte a szellemi fejlődésére.

A túlhangsúlyozott értelmi kutatás idején valóban azt hiszik, hogy felfedezhetnek és felfedeznek egy bizonyos szabályt, és így az eljövendő történesre való ismeretet is garantálhatják. Egy bizonyos törvényszerűség valóban felfedezhető, tehát aláveti magát ennek a törvénynek – ekkor azonban az ember maga illeszkedik bele a törvénybe. Viszont nem illeszkedik, amikor uralkodónak hiszi magát a törvény felett azáltal, hogy ki akarja számítani azt, amit elrejtve hagy neki a természeti törvényszerűség, s eközben ő a sorsát, egy ember életpályáját összefüggésbe hozza az isteni törvény szerint keringő csillagokkal és azok járásával.

Ti emberek kérdezzétek meg magatokat, vajon jó lenne-e, ha az életpályátokat, az összes eseményt és részletet előre tudnátok, és kérdezzétek meg magatokat nem utolsó sorban, ugyan hogyan lenne akkor a szabad akaratotok képviselve, kérdezzétek meg magatokat, vajon akkor beszélhetnétek-e életfeladatáról, egy szabad akaraton alapuló, szellemi, felfelé ívelő fejlődésről? Ezek mind érvénytelenek lennének, ha a csillagok járásának kiszámítása alapján lehetséges lenne elrendezni azt, ami a földi életviteleteket meghatározza.

Bár vannak isteni törvények, melyek szerint az ember életlefolyása, sorsa alakul, azonban sohasem kaphat az ember betekintést ezekbe a törvényekbe, sohasem férhet hozzá ehhez az ismerethez, különben Isten nem tartaná elrejtve a jövőt az emberek előtt, éppen úgy, mint egy törvényt, ami bölcsességére és szeretetére van alapozva.

Tagadhatatlanok azonban az egész Univerzumban fennálló összefüggések a különféle teremtési művek között, és valamennyi csillag bizonyos erőt is kisugároz, ezt más csillagok felfogják, ami nem marad befolyás nélkül. Ezek kozmikus áramlatok, éppen az isteni törvények által természetfüggők, és ezek az áramlatok hatással vannak közbe-közbe az emberekre is, többé-kevésbé ösztönzően, de némelykor bénítóan is, ami miatt nem tagadható a csillagok egy tisztán természeti befolyása az emberekre, ez azonban a szellemi fejlődést semmilyen módon sem befolyásolja, csak testileg érezhető. És ezeknek a kozmikus áramlatoknak lehetnek felépítő vagy romboló hatásai, viszont a természeti katasztrófák nem számíthatók ki időszerint a legteljesebb biztonsággal, különben az ilyen időszerűen meghatározott jövendölések a legnagyobb zűrzavart keltenék az emberek között, és ezért akadályt jelentenének a szabad akaratú szellemi fejlődés részére.

Olykor az emberek ki is lehetnek téve kozmikus befolyásnak, de ezáltal sohasem lesznek döntésre kényszerítve, ami meghatározó a szellemi fejlődésre. Azonban a rejtett dolog leleplezésére irányuló vágy nem csillapítható /az emberek/ befolyásolása nélkül, mivel amit Isten rejtve tart, azt az emberek nem fedhetik fel, hacsak maga Isten nem mutatja meg nekik, hogy a magasba segítse őket – így ő maga kinyilvánítja a jövőbeli dolgokat, hogy az embereket megóvja a mélybe való süllyedés veszélyétől.

Ámen.

B.D.Nr.: 5413

1952. 06. 15.

Viszontadomány: Az isteni szó terjesztése

Naponta megtapasztaljátok szeretetemet, Szellemem megállás nélkül tevékeny rajtatok és bennetek, meghalljátok szavaimat, erőt és kegyelmet kaptok szokatlan mértékben, mindig és tartósan meríthettek az örökélet kútjából, magam kísérek minden utatokon, fenntartom testeteket, hogy a lélek kiérlelődését szolgálja. Őrködöm felettetek, akik szerettek engem, mert gyermekeimmé kell válnotok. Elküldöm hozzátok Világosságom követeit a gonosszal szembeni védelemhez. Egy nap sem múlik el, hogy ne adnám szeretetem megnyilvánulását, mert nálatok vagyok, és nálatok maradok a világ végéig.

De hogyan teszitek mindezt hihetővé embertársaitoknak, akik maguk minderről nem tudnak semmit, akik eltávolodtak tőlem, és akik nem is ismernek fel, ha közeledek hozzájuk? Hogyan akartok engem bemutatni, hogy hinni tudjanak bennem és helyreállítsák velem a kapcsolatukat?

Szeretetemből nem vesznek észre semmit, mert vakon járkálnak, és nem lehet szellemi világosságot gyújtani bennük akaratok ellenére. Az életet nem szeretetben élik, mert a világ és örömei csak az önszeretetüket ébresztik és erősítik. Ezért hinni sem tudnak, mert a hit a szeretetből fakad.

Én azonban azt a feladatot adom nektek, hogy tanítsátok embertársaitokat, és szavamat vezessétek el hozzájuk. Ezzel a feladattal tehát megtudjátok, hogy csak szavam lehet a bizonyíték önmagamról, mert szavam által beszélek magával az emberrel, és akkor többé nem is tagadhatnak le - feltételezve, hogy készek szavamat meghallgatni. A vonakodók nehezen jutnak el a belém vetett hithez, és ezek sem kaphatják meg akaratok ellenére személyem bizonyítékát. De a készségeseket fogadjátok el, azokat akik leszorítottak életútjukról Ellenfelem Birodalmába, akik a világiasságban élnek, és mint teljesen világtalanok áldozatul eshetnek ha nincs egy Világossághordozó, aki ezekkel az emberekkel törődik, nekik mindenekelőtt kis tiszta fényt közvetít - ami felébreszti őket a hosszú halál-alvásból - és amit aztán erősíteni szeretnének, mihelyt készségesek több világosság elfogadására. Őket tehát megbízásomból taníthatjátok, és ők majd tőlem megszólítva érzik magukat, ha magatokon keresztül engem hagytok beszélni, amikor a tőlem átvett szavakat közvetítitek.

Az óriási kegyelembőség, amit szeretetem kiárasztott föltek, legyen hatékony általatok az embertársaitoknál, legyetek közvetítők köztem és köztük, mivel magam nem gyakorolhatok közvetlen hatást ott, ahol még olyan sötétség van, hogy világosságom elvakítaná őket. De ti naponta megkapjátok szeretetem bizonyítékát, naponta elfogadhatjátok kezemből azt, aminek kimondhatatlan értéke van az örökkévalóságban.

Hallhatjátok szavaimat, az erőt és világosságot teljes bőségben átveszitek, amivel aztán dolgozzatok az embertársaitok áldására. Ez a ti viszontadományotok. Amit kívánok: hogy hasznosítsátok az ajándékot, amit szeretetem ad, hogy helyettem beszéljete, és így lehetőséget adjatok hatást gyakorolni az emberekre, akik még nem találták meg a hozzám vezető utat, de nem vonakodnak azon járni. Még nincs kapcsolatuk, de törekedhetnek arra, amint magatokon keresztül beszélni hagytok engem.

Ezért terjesszétek szavaimat, menjetek ki, és tanítsatok minden népet. Ezt teszitek, amennyiben megragadtok minden alkalmat, ahol hírül adhatjátok a rajtatok végzett tevékenységemet, ahol a kapott szellemi javakat

továbbíthatjátok. Ne hagyjátok kihasználatlanul azt, aminek óriási értéke van a szellemi fejlődés számára. Dolgozzatok a tőlem juttatott talentummal, legyetek buzgón tevékenyek szőlőskertemben, hirdessétek az embertársaitoknak Isten Birodalmát, és tevékenységetekért megkapjátok áldásomat. Akkor méltók lesztek a szokatlan kegyelmi adományra, akkor szavam utat tör az ember-szívekhez, és visszhangzik mindazoknál, akikben jóakarát van.

Amen

B.D.Nr.: 5487

1952. 09. 15.

Világosság utáni vágy a túlvilágon Szellemi beszélgetések

A túlvilági Birodalomban a világosság után igen nagy a vágyakozás azoknál, akik felismerték, hogy a boldogság foka bizonyos felismerésektől is függ - ami belőlük viszont hiányzik. Ezek olyan lények, akiktől a Földön bizonyos jószág elvitathatatlan, akik fáradoztak, hogy helyesen és igazságosan cselekedjenek - viszont nem hittek egy fölöttük álló hatalomban, sem a lélek továbbélésében a Szellemi Birodalomban.

Ez a hitetlenség képtelenné tette őket arra, hogy a Földön fogékonyak legyenek szellemi tudásra, és hiányzott az akaratuk a hithez. Ezért mindent nemlétezőnek és hamisnak tekintettek, amit - mint a földi életen kívül levőt - a hívő emberek képviseltek. Hiányzott az akaratuk, hogy erről valamit megtudjanak, mert nem hittek, mert a földi élet oly rendkívül fontosnak tűnt előttük, hogy csak ezért dolgoztak és alkottak.

A túlvilági Birodalomba jutva állandóan jobban és jobban felismerik a Szellemi Birodalom realitását - de nem képesek tiszta képet kapni saját létükről és helyzetükről. Nem tudják, hogy mi létező, és mi nem létező, mert homályos képeket látnak, amiket nem értenek. Ezek gondolkodásra indítják, de semmiben sem ismerik ki magukat. Vágyódnak a világosságra, ismeretre, és hálásak ha ezt megkapják. De a hiányzó hit a Szellemi Birodalomban megnehezíti a tanulást, hogy megtalálják a hitbeli felvilágosítást, mert földi beállítottságuk folytán nekik mindez elfogadhatatlannak tűnik. Viszont folytonosan törekszenek a magyarázatra, tudni akarják az igazságot, és ezért hozzá is jutnak.

A túlvilági Birodalmat most már valóságnak ismerik fel, mert a földi életről való tudásuk nem tűnik el teljesen. Tehát már meggyőződtek a halál utáni továbbélésről, és ez a meggyőződés arra hajtja őket, hogy fáradhatatlanul keressék ami még hiányzik - a világosságot - és nem fáradnak el, mindenütt ott tartózkodnak, ahol felvilágosítást kaphatnak. Ennek ellenére csak akkor adható nekik világosság, ha a szeretni-akarás elevenné válik bennük, hogy azzal dolgozzanak. Ezért aztán vannak lelkek mondhatatlanul hosszú ideig világosság és tudás nélkül - kívánságuk ellenére, mert még nincs együttérzésük a velük együtt szenvedő szellemi iránt, mert a világosságot még egoista okokból kívánják, így nem adható meg nekik.

Az emberek azonban hozzászoktak a Földön, hogy szolgáljanak embertársaiknak - legyen az találmány, tanácsadás vagy oktatás - ezek a túlvilágon is ugyanezt teszik, ezért gyakran nagyon gyorsan eljutnak az igazi tudásra, mert itt is hasonló szolgáló módon akarnak a tudatlan lelkek javára dolgozni. Azonban egyetlen lény sem lesz kényszerítve a tudás megszerzésére - arra bensőségesen vágyakozni és buzgón törekedni kell. Még ezután is a lélekre lesz bízva, hogyan viszonyul a kapott világossághoz. Ez azonban nem téveszti el hatását, mihelyt komoly az akarata a helyes felhasználáshoz.

Ezért jelenthetnek nagy áldást az oktatások is a földi emberek részéről, ha mindig arra gondolnak, hogy minden szellemi beszélgetésen megszámlálhatatlan lélek van jelen, abban részt vesznek. Ezért a szeretet szellemében vezessétek a beszélgetéseket, amely kisugárzik ezekre a lelkekre is, és elveszi minden visszautasító akaratukat.

Akinek az igazságnak megfelelő szellemi javai vannak, az vezesse el ezt azokhoz, akiknek nagy hiányaik vannak, és gondoljon gyakran a túlvilági lelkekre, akik néha-néha készségesebbek annak elfogadására, mint a földi emberek, akik még a látszat-életükben mindent vissza akarnak utasítani, ami a túlvilági életre vonatkozik.

A Földön elhangzó jó és rossz beszéd visszhangot kelt a túlvilági Birodalomban. Erre mindig gondoljatok, és igyekezzetek úgy beszélni és gondolkodni, hogy a túlvilági lelkek tanulhassanak, hogy szívesen meghallgassanak, és az mindig előnyös legyen a számukra. A lelkek majd folyton körülvesznek, és szolgálni is szeretnének nektek - amennyire erejükből telik. A világosságot minden módon terjeszthetitek, a világosságra éhes túlvilági lelkek hálás tanítványok lesznek - és Isten országáért végzett munkátok mindig áldásos lesz.

Ámen.

B.D.Nr.: 5515

1952. 10. 24.

A szív megtisztítása, hogy Isten temploma legyen

Bennetek akarok lakni. Ezért szívetek olyan állapotban legyen, hogy időzni tudjak benne, mert én csak ott tartózkodhatok, ahonnan előtte eltávolítottak minden isten-nélkülit, én csak a szeretet templomában lehetek, olyan edényben, amely méltó, hogy engem magában rejtson.

Nagyon sok önmagán való munkát követel, hogy a szív olyanra alakuljon, hogy abban tartózkodhassak, mert amint az egyik szennyet kitakarították, máris újra elterjed, és fáradhatatlanul tovább kell dolgozni, amíg díszes lesz az erényekkel, ami lehetővé teszi az ott-tartózkodásomat. Én tele vagyok szeretettel és türelemmel, tehát nektek is ilyennek kell lennetek; szelíd és minden mérték felett békés vagyok, és nektek is erre kell törekednetek, hogy hozzám hasonlítsatok. Tele vagyok elnézéssel és megértéssel minden gyengeség iránt, és tőletek is ezt követelem, ha nem is éritek el azt a fokot, ami már a Földön isteni lényé alakít.

Megbocsátok azoknak, akik megbántottak, és sokfajta kegyelmi adománnyal viszonzom, azért ti se legyetek igazságtalanok egyetlen embertárssal, bánjatok higgadtsággal és barátsággal azokkal, akik megbántottak, adjatok nekik sok szeretetet, tehát szeretetüket is igyekezzetek megszerezni. Legyen állandóan példátok vándorlásom a Földön, ahol emberként hasonló ellenállással küzdöttem, de győztes maradtam, mert a szeretet erőt adott, amit ti is megkaphattok mindenkor, ha szeretetet adtok.

Egy ilyen szív hamarosan észreveszi, kit rejt magában, mert a szeretet nagyon erősen magához húz, a szeretet a szív dísze, és nem maradhat meg mellette semmi, ami megakadályozhatná jelenléteimet. És ne ítélkezzetek! Ezt engedjétek át nekem, és én valóban igazságosan ítélek, de mégis másképpen mint ti, mert én még a tőlem távolállót is szeretem, és egyszer majd megnyerem. Próbálkozzatok a Földön példám szerint élni, és a próbát megjutalmazom. Mert aki komolyan akarja, az teljes mértékben megkapja erőmet, hogy akaratát kivitelezhesse.

Aki komolyan törekszik a belső tökéletességre, az eléri azt, mert mint segítőtjét hamarosan megérez magában, és velem minden könnyebb lesz, olyan érettségi fok elérése is, amelyre mindnyájatoknak törekednie kell és cél kell legyen. Szívetek lakóhelyemmé lesz és marad, és magam jelenvaló leszek számotokra mindörökké.

Ámen

B.D.Nr.: 5607

1953. 02. 20.

Elragadás

Csak egy kis csapat láthat meg engem teljes dicsőségben a Föld végekor, és ezek elragadtatnak embertársaik szeme előtt - akik viszont kiszolgáltatnak a testi és szellemi halálnak. Mert amint az előbbiek a Földet elhagyják, ez áldozatul esik a megsemmisítésnek, azaz minden ami benne, rajta és felette él lángoktól fog felemésződni, ami a Földből tör elő, és egyetlen teremtési dolgot se hagy ki.

De az enyéimet nem fogja érinteni ez a megsemmisítő cselekedet, mert már előtte elviszem őket, és a hirtelen elragadás látványa az embereknek rémületet okoz, mert az enyémekek a szemük előtt eltűnnek a magasba.

Vizsont engem csak az enyémekek láthatnak, amikor eljövök minden pompában és dicsőségben. Másoknak láthatatlan maradok, mert sohasem lát engem dicsőségben, aki ellenfelem áldozata. De mielőtt eszméletre térnek az elragadás természetfölötti jelensége fölött, nekik már jön a vég, a Föld megnyílik és mindnyájukat elnyeli, akik tőlem elpártoltak és így maradnak a végig.

Az elragadás eseménye nem érthető az embernek a Földön, mivel valami teljesen törvénytelen megy végbe, valami természetellenes, ami hihetetlen mindenkinek, aki nem hisz nekem és örökkévaló Megváltó Tervemnek. És mégis megtörténik az, amit bejelentettem: még testben élő embereket áthelyezek egy nyugalmas helyre pillanatnyilag, ők maguk azonban tudatosan élik át ezt az eseményt, és tele lesznek ujjongással és dicséretemmel. Mert ők megállták a hűségpróbát, és most megkapják a jutalmat hozzám való szeretetükért, bennem való hitükért, és megnyílik nekik a Paradicsom.

Egy új Megváltó-periódus következik, és az enyémekek lesznek az új nemzedék magja az új Földön. Csak a hit tud ilyent felfogni, az értelem azonban ellenáll és kételkedik – amíg a nap eljön.

Ámen.

B.D.Nr.: 5745

1953. 08. 12.

A túlvilági lelkek Isten szavát erőáramnak érzik

A Szellemi Birodalommal való kapcsolat által szilárd erőáramlás jut mozgásba, és ennek az erőáramnak mindenütt hatása van, ahol hasonló felfelé törekvés észlelhető. Ott is, ahol az ember törekvése még nem tudatos, de ellenállást sem gyakorol. Az erő hatása felismerhető, mert kezd kinyílni, felfigyel, és követ mindent, ami a Szellemi Birodalommal összefüggésben állhat, hogy magának ítéletet tudjon alkotni.

Higgyétek el földi szolgálaim, nem mentek el észrevétlenül embertársaitok mellett, higgyétek el, tetteitek és beszédetek figyelemre talál, és ez már az erősugárzás kihatása, amit mozgásba hoztatok, csak hogy ezt a hatást - mert szellemi oka van - éppen ezért csak szellemben lehet megfigyelni is. Az embertársak gondolataiban jut kifejezésre, ami számotokra nem felismerhető, de az emberek belső megváltozásának az oka lehet. És lesznek nem földi emberek,

akik az erő-áramlásból hasznot szereznek: a túlvilági lelkek, akiknél semmilyen gondolat nem marad rejtve amint tapasztalatot akarnak gyűjteni nálatok, akik akaratom szerint jártatok utatokat. Jólesően éreznek minden erőáramlást, ami ima vagy szeretetből induló cselekedet, a Földön szavaim közlése, vagy e szavak felolvasása által fénysugárként érkezik hozzájuk - amint készek ezt elfogadni. Ezért vagytok ilyen lelkekkel körülvéve, akik mind erőt szeretnének kapni tőletek.

Embentársaitok bizonyára épp így bőven szereznének erőt mellettetek, ha benneteket meghallgatva szavaim kegyelmi erejében részesednének, de akaratom még nem fordul kizárólag a szellemi javak megnyerésére, mert még túl sok figyelmet szentelnek a világnak. Eközben a túlvilági lelkek mint erőt, mint jótettet érzik ami általatok nekik nyújtatik, mert a túlvilágról való erőáramlást, amit a Világosságból való lények vezetnek hozzájuk, csak akkor ismerik el ugyanilyen jónak, ha már megszerezték az első ismeretet, ha segítségetekkel a sötétség vagy derengés birodalmából megtalálták az ajtót a Világosság felé.

Mert ők még nagyon földközelenben tartózkodnak, és ezért a Földről könnyebb megdolgozni őket, mint a Világosságbeli lények által. Ezek már ott állnak segítőként mögöttük, és megkönnyítik annak a megértését, amit ti nyújtotok nekik.

De mindig az isteni erő áramkörében állnak, szereteterőm mindig érinti őket, és érzik a hatását. Csakhogy magam nem hathatok rájuk, amíg megmaradnak ellenállásukban, amíg még a sötétség tereiben tartózkodnak, amiből azonban kiszabadíthatjátok őket szerető felvilágosítás, közbenjárás és gondolati befolyásolás által.

Minden jó gondolat erőként hat a Földön éppúgy mint a túlvilágon. Ezért embentársaitok felé is csak jó gondolatokat küldjete, és ezzel erőt is küldtök nekik, ami segítheti őket a belső megváltozáshoz. Mert minden jó gondolat, akarat és tett megváltó hatást gyakorol - mert ez az az erő, amely soha nem marad hatás nélkül.

Ámen.

B.D.Nr.: 5980

1954. 06. 19

Isten áldást ad a megváltó munkához Túlvilági lelkek

Majd utatokba vezetem az embereket, akiknek adjátok oda szavaimat, benneteket pedig úgy kormányozlak, hogy megváltó módon tevékenykedhessetek. Körül vagytok véve lelkekkel, akik általatok fogadják magukba szavaimat. Szellemem állandóan rátok ereszkedik, amikor értem és Birodalmamért akartok dolgozni, mert ez a megváltó munka a vég előtti utolsó időben a legfontosabb, és ezért áldásomat is megkapja. És valóban nem hiábavaló ez a fáradozás, mert mindig van eredmény a túlvilági Birodalomban, mert ott már a legkisebb világosság-szikrát is értékelik, mert mindig vannak lelkek, akik elérték már azt a fokozatot, hogy minden tőletek jövő szellemi tevékenységéből hasznot húzzanak.

Amint nekem akartok szolgálni, egy fénysugár vesz körül benneteket, ami odacsalja a lelkeket, ezért ne fáradjatok bele, vagy ne legyen közömbös az Birodalmamért végzett munka. Még ha kevés földi eredményt észleltek is, nem dolgoztok hiába, és minden gondolatnak, minden szónak, minden tollvonásnak kihatása van: vagy a Földön, vagy a Szellemi Birodalomban megváltást hoz.

Csak komoly akarattal kell cselekedni, nekem szolgálva, és a tévelygő lelkek megváltását segítve.

Ennek a szellemi munkának nem lehet az alapja semmiféle számítás, sem önszeretet, mert előttem minden világos, az emberi szív legtitkosabb gondolata is, és egyedül a megváltó akarat, az akaratnak teljesen az én akaratom alá helyezése teszi a munkát és az eredményt értékessé. Ezért törekvések ne csökkenjen akkor sem, ha minden oldalról akadály lép elétek, vagy látszólag minden eredmény nélkül dolgoztok.

Ezt az eredményt nem láthatjátok meg, de az megvan, és egykor boldogan látjátok munkátok áldását, amikor a Szellemi Birodalomban az általatok megváltott lelkek seregei fogadnak. És minél buzgóbban végzitek ezt a szőlőskerti munkát, minél szeretetteljesebben viselitek a még sötétségben tartózkodó lelkek gondját, minél bensőségebb lesz vágyatok, hogy ezeknek a lelkeknek segítsetek, annál áldottabb lesz megváltó munkátok, és magatok is kegyelemben és áldásban részesültök, mert minden szellemi tevékenység szeretetemet hozza, és biztosítja minden segítségemet.

Bár az emberek részéről állandóan több visszautasítást fogtok tapasztalni, mert a vég előtti időben fokozódik a szellemi mélypont, és már maga ez egyedül is jelzi a vég közelségét és szavaim igazságát. Kigúnyolnak és gyaláznak szellemi tevékenységeitek miatt, próbálják megakadályozni szavaim terjesztését, üldöznek és sokféle földi nehézség által próbálnak elbuktatni és ellenem fordítani.

Ez ne tévesszen meg, arra gondoljatok, hogy ezeket előre megmondtam, és tudnotok kell, hogy a vég következik, hogy közel vagytok hozzá, hogy magam jövök és megszabadítalak a nagy szükségből, ahogy megígértem. Földi szőlőskerti munkátok eredményén felismeritek milyen óra ütött, mert még elkönnyeltek különféle eredményt, de ezután alig lesz aki jóakarattal meghallgat a kicsi nyájakhoz tartozókon kívül, és nektek szilárdan össze kell tartanotok, és kölcsönösen erősítenetek kell egymást a hitben.

Hangom és szavam ismételten felhangzik, hogy el ne veszítsétek velem a kapcsolatot, amikor a világ szorongat, és a szellemi világosság csak egészen gyengén világít ebben a világban. De ahol szavam felhangzik, ott világosan sugárzik a végtelenségbe, odacsalogatja a világosságra vágyódókat, és ezeknek most odaadhatjátok amit az emberek visszautasítottak. És minden általatok megváltást kapott lélek örökké hálás lesz érte.

Ámen.

B.D.Nr.: 5992

1954. 07. 04.

A törekvő ember hatása a túlvilági lelkekre

A növekvő szellemi törekvésnek mindig megváltó hatása van, mert mind a saját lelke, mind az embert körülvevő túlvilági lelkek is világosságot fogadnak magukba, mert az Istenre irányított akarat a saját lelkének világosságot és erőt biztosít, és ezen keresztül a túlvilági lelkeknek is Istenhez vezető út, amit azért követnek, mert az tisztán és világosan látszik előttük.

Az az ember, aki a Földön mindig csak igyekszik megtenni Isten akaratát - tehát aki tudatosan feléje törekszik - azt mindig gyenge és segítségre szoruló lelkek veszik körül, akik erőt akarnak kapni tőle, akit felismernek a tiszta világosságáról, és aki erőt sugároz magából, amikor gondolatait segítőkész szeretet tölti be. A gyenge és segítségre szoruló lelkek segítséget remélnek tőle, és ezért állandóan a közelében vannak.

Mert minden Istenhez forduló gondolatot, minden szellemi beállítottságú gondolatot a Világosságból való szikraként ismernek fel, és figyelmesen követik az ember minden gondolatát, minden törekvését, földi tetteit, és példát véve róla ugyanarra törekszenek. Tekintetüket ők is felfelé fordítják, ugyanazt a célt keresik – és az ember megváltó módon tevékenykedik, még ha nem is tud róla. Különösen hatásos ezenkívül a megholtakért mondott ima, a megváltatlan lelkeknél töltött gondolati tartózkodás, akiket maguk mellé hív, és részesedni engedi őket a környezetében levő lelkek jó befolyásából. Az ember gondolatai nem maradnak rejtve az illető lelkek előtt, ha azok szellemi irányultságúak, és ezáltal a változásra képes, engedelmes lelkeket mindig odavonzzák.

De azért azok az erők is munkálkodnak, akik a megváltást meg akarják akadályozni, ezért lesznek gyakran a szellemben törekvő emberek szorongattatva, és a sötétség erői megpróbálják összezavarni ezeket a gondolatokat, hogy visszatartsák a szellemi törekvéstől, mert félnek a sok lélek elvesztésétől. És ezért a szellemben törekvő embert nem kímélik meg a belső küzdelem napjaitól, a belső szükség és gyenge hit óráitól, de ezek nem tartanak sokáig, mert a fenti ellenerők hamarosan ismét visszanyomják őket – mert Isten mindig azok mellé áll, akik érte törekszenek.

Amikor az ember gyakran gondol a lelkekre, akik tőle segítséget várnak, akkor ezzel hírt ad megváltó akarataról, és állandóan erőt kap, hogy magát és követői seregét a magasba vezesse. Nem kell félnie, hogy ezen sötét erők áldozata lesz, minden kísértés után buzgóbban próbálja célját elérni, mert mindenki akivel jót tett, mindenki akinek szerető gondolatokat küldött – teljesen mindegy a Földre vagy a Szellemi Birodalomba – mellé ál, tehát sose lankad, hanem környezete áldására tevékeny marad, mert Isten a célja, amíg még a Földön él.

Ámen.

B.D.Nr.: 6371

1955. 10. 05

Szavam hatása a túlvilági lelkekre

Nektek embereknek elképzelhetetlen, hogy a Szellemi Birodalomban milyen szükséghelyzetben vannak a lelkek, akik a Földön nem jutottak el a felismerés világosságára. Ez olyan állapot-érzés, ami kimondhatatlan kínokat okoz és mindenki a lényétől függően érzi. A lelkek felháborodásukban fellázadnak sorsuk ellen, és az ellen, aki ezt rájuk tette, emiatt mindig mélyebbre süllyednek és mindig nagyobb szükségbe jutnak.

Vagy némán és elkeseredetten hagyják sodródni magukat, vagy bolyongva keresik a kiutat, remélve hogy megtalálják - és aztán meg is találhatják, amikor irányítani engedik magukat, amint egy lény felajánlja a vezetést.

Ez a sötétség minden léleknek mérhetetlen kínokat okoz, mert tudják mit jelent a világosság, mert még nem veszítették el az emlékezést, mit jelentett a Földön a világosság. Azonban minél mélyebbre süllyed egy lélek, annál gyűlölködőbb most a világosság ellen, amit nem kapott meg. Végül még egy fénysugár is kínozza ha megérinti, tehát menekül a világosságtól, ami viszont olyan mélyre esést árul el, hogy az ilyen lélek érdekében alig lehet közbenjárni a megváltásáért.

A Szellemi Birodalomban minden világosság, a világosság a boldogság, a minden gyötrelme vége, a világosság az Istenhez való közeledés bizonyítéka, és ahol világosság van, ott az Ellenfél veszített. És ha ti emberek belegondoltok, hogy minden szó – amit Isten szeretetsugárzásaként kaptok – világosságot jelent, amit ezen szükségben levő lelkekhez juttathatnátok, ha meggondoljátok,

hogy az isteni szó által lehetőségetek van a kínzó sötétséget elvenni a lelkektől és nekik világosságot gyűjtani - akkor megszabadíthatnátok őket a kínjaiktól. Ha meggondoljátok, hogy a világosságot bőven birtokoljátok, akkor ezt a világosságot kisugározhatnátok a sötét területre, ahol minden világosság-szikra megpillantható. Amikor a lélek minden fénysugárhoz – legyen az még oly gyenge is – vágyódva odasiet, akkor ne mulasszatok el minden sötétségben levő léleknek segíteni, és szerető közbenjárással azokra is gondoljatok, akik elkeményedtek és a feneketlen mély szférában tartózkodnak. Imáitok által és szeretetteljes segítő akarattal hívjátok magatokhoz őket, ily módon az isteni szavakat szétszótjátok, ily módon szeretetek által Istennek lehetőséget adtok, hogy szátokon keresztül maga beszéljen a lelkekhez.

Szavainak felmérhetetlen erőhatása van, szavai a legkeményebb jégnek is olvadást hoznak, szavai a legmakacsabb szívet is megpuhítják, és engedékennyé tehetik – de a lelkek akaratuk ellenére nem vezethetők hozzá. Közvetítőket kell találni, akik készségesen, szeretetből nyújtanak segítséget a lelkeknek, akik maguk is világosság-hordozók, s mindenütt világosságot tudnak gyűjtani, tehát utat is tudnak mutatni az ide-oda bolyongó lelkeknek, hogy a sötétből a világosságra érkezenek.

A Szellemi Birodalomban messze nagyobb a szükséghelyzet, mert a Földön az emberek az elvakító világossághoz is tarthatják magukat, ezért nem érzik annyira a sötétséget. Ha a lelket már a legmélyebb sötétség borítja, és ebben az állapotban lép a túlvilágba, ott minden földi elmaradt tőle, és nincs ezenkívül más, mint amit a lélek a szellemi javakból maga szerzett meg a földi életében. A lélek ekkor már nem tud magán segíteni, ekkor másra van ráutalva: a ti közbenjárásotokra és segítségetekre a túlvilági lényeken keresztül, amit azonban csak akkor fogad el, amikor egyszer megtapasztalta a közbenjárás erejét.

Legyetek irgalmasak a lelkekhez és közvetítsétek nekik az isteni szót, mert egyedül ez ad világosságot nekik, és megszüntetheti a szükséghelyzetet, ha szeretetből vezetitek hozzájuk.

Ámen.

B.D.Nr.: 6554

1956. 05. 24-25.

Jézus előfutárai

A lélek felfelé való fejlődése az ember földi feladata. De csak kevesen vannak ennek tudatában, csak kevesen teszik fel maguknak a lét értelmének és céljának kérdését. A többség csak a földi jólétre törekszik, mindenre ami a testet kellemes érzéshez segíti.

De minden ember rendelkezik az adománnyal, hogy értelme tevékeny legyen, minden ember felteheti magának a kérdést a földi élet értelméről és céljáról, és minden ember megkapná a választ is erre a kérdésre - mert ez az első lépés a magasba. Mivel azonban az emberek csak a halálukig gondolkodnak, mivel csak ritkán hisznek a lélek továbbélésében, a földi boldogulásuk kérdése fontosabb, és a földi értelemben vett tevékenységet és alkotást elsőrendű fontosságúnak tekintik. A hitük hiányzik, mert ha csak gyenge hitük is lenne, akkor - földi boldogulásuk ellenére - semmi belső nyugalmat sem találnának.

Minél jobban közeledik a vég, annál kevesebb hit található az emberek között. Ezért születnek a végidőben a „szokatlanul Istenhez kötődő” emberek, akik ezért szokatlanul is tevékenykedhetnek, és magukra vonják az embertársak figyelmét. Mert Isten valóban megpróbál még mindent, hogy segítséget adjon azoknak, akiknek csak ilyen szokatlan indíttatásra van szükségük, hogy tudatosá legyen földi céljuk. Ezek az emberek egy misszió céljára a Földre

megtestesült Világosság-beli lények, akik az emberek nehézségeit szeretnék magukévá tenni, és ezért testben vándorolnak ezen a Földön anélkül, hogy eredetüket ismernék. Az Istennel való erős kapcsolatuk - amit azonban emberként, szabad akaratból hoznak létre, ahogyan azt minden embertársuk megtehetné - szokatlan erőt ad nekik. És mert lényük a szeretet, ezért annyira élő a hitük, hogy ez szokatlan tevékenységben is megmutatkozik: elevenen hirdetik Jézus Krisztust, és nevében hatásos segítséget nyújtanak testnek és léleknek.

Az ilyen emberek által még sokan találnak a hitre, mert ők láthatóan olyan erőt bizonyítanak, ami földi módon nem megmagyarázható. Az embereket hitre kell segíteni, és ugyanakkor rámutatni az Istenhez vezető útra, amihez a teljesen hitetlen emberiségnél szokatlan eszközöket kell felhasználni, amik azonban ennek ellenére sem kényszerítenek a hitre. És egyre több felébredt ember fogja igazolni hitbeli erejét, minél közelebb van a vég - míg felragyog egy nagy világosság, míg jön valaki, aki meghirdeti az Úr közeli érkezését, és ugyanakkor előkészíti az utat.

1956. 05. 25.

Az ő világossága majd tág körben tisztán világít. Megjelenése hamarosan ismert lesz, és bár sok ember számára az erő és vigasztalás forrása lesz, mégis sokkal több ellenségeskedést kap azoktól a végidőben többségben lévőktől, akik Isten ellenfeléhez tartoznak, és az ő megbízásából járnak el minden isteni-szellemivel szemben, különösen azokat üldözve, akik Jézus nevében beszélnek, és a közeli véget hirdetik. Ám épp ezért, mivel Isten ellenfele szokatlan brutalitással jár el az utolsó küzdelemben ezen a Földön, egy szokatlan világosság küldeti a Földre, ismét egy Világosság-beli lény ölt testet - ahogy az írva van. Ő újra az Úr előtt jár, érkezését hirdeti, és mint a "pusztába kiáltó" ismerteti meg magát. Tudja magáról hogy ő kicsoda, de utját teljes jelentéktelenségben járja, amit újra halálával fog megpecsételni. De minden Istenhez hűséges ember tőle kap erőt, újból és újból megerősödik amikor úgy tűnik, hogy az idő nehézsége a padlóra teríti. Mert Isten megbízásából beszél, rajta keresztül Isten maga szólítja meg az embereket. És azok meg is értik Jézus Krisztus előfutárának jelentős misszióját, ezért teljes tudatossággal várják is az Úr eljövetelét, és nem kételkednek, hogy a legnagyobb szorongatásból megváltást kapnak.

Amikor ez az ember fellép, akkor érkezett el az idő, amit a látókok és próféták állandóan hirdettek, akkor már nyilvánvaló az Antikrisztus tevékenysége is, aki a hívőket olyan szokatlanul meggyötri, hogy szokatlan segítségre is szorulnak. Mert ez az ember ragyogni engedi a maga világosságát, és messze kiküldi sugarait. Akárhol is legyen, az emberek hallanak róla, és a hívők majd tudják ki rejtőzik e világosság mögött, és így azt is tudják, milyen óra ütött.

Jézus Krisztus előfutára azonban tántoríthatatlanul járja utját az ellenségeskedés és a tiltott beszéd ellenére. Isten megbízásából beszél, más urat nem ismer el, csak azt az Egy-et, akinek szolgál. Beszéde lelkesít, a gyengéknek erőt ad az ellenálláshoz, mert ezáltal az emberek bátorságot mutatnak, hogy hitükért meghaljanak. Ám minden egyes emberélet Isten kezében van. Egyedül ő tudja, mikor üt a megmentés órája, mikor történik a Földre jövele, és övéinek elragadtatása. És előfutára is tudja saját földi végét, de még halálával is szolgálja az urát. Mert ez lesz a megdicsőítés munkájának beteljesítése, halálán át nyilvánvaló lesz Isten hatalma és dicsősége.

Mert csak az Egy uralkodik az életen és halálon, és ez az Egy mutatkozik meg mint Úr, mint győztes az ellenfelén, mikor elérkezik az utolsó nap. És annak

adja az életet, aki hisz benne, és halál áldozata lesz mindenki, aki ellenfelére hallgat.

Amen.

B.D.Nr.: 7158

1958. 07. 02-03.

A Teremtés létrehozásának oka

Ami végbement a Szellemi Birodalomban, az volt az oka a Teremtés létrehozásának, az egész Univerzum összes szellemi és anyagi fajta teremtésével.

A Teremtés létrejötte előtt csak a Szellemi Birodalom létezett, ez egy felmérhetetlen boldogságban élő világ volt, ahol a szellemi lények örültek a létüknek, és az erő és világosság birtokában rendeltetésüknek megfelelően alkothattak. És ez az „alkotás” ismét szellemi teremtésekből állt, gondolatok és eszmék megvalósításából, amelyek Istenből áradtak a lényekhez, és amit ők tehát mérhetetlen boldogsággal kiviteleztek, mivel a hozzávaló erő a rendelkezésükre állt, és akaratukat is szabadon használhatták.

Soha nem kellett volna a szellemi lények boldogság-állapotának megváltoznia, sem az erejük korlátozásától, sem a világosságuk csökkenésétől félniük, amíg Istenük és Teremtőjük iránti szeretetük változatlan maradt, ami tehát átsugározta őket az isteni szeretet-világossággal.

De aztán egy olyan állapot következett be, amikor egy új látásmód nyílt meg a lények előtt, amikor nekik az első teremtett lény, a Fényhordozó, Lucifer által az örök Istenség – a láthatatlansága miatt - bizonytalanok lett beállítva, és amikor ő így magát állította be annak, akiből minden szellemi lény keletkezett, és tőlük az Istenként és Teremtőként való elismerést is követelte.

A lények most egy ellentmondásba kerültek, mert szeretetük azé volt, aki megteremtette őket, viszont a Lucifer általi bemutatás megzavarta őket, sőt, hihetőnek is tűnt, mert Lucifer világosságban és fényességben sugárzott, és egy felette álló lényt ők sem tudtak meglátni. Csak még bennük volt a felismerés világossága, aminek következtében Lucifer állítását is kételkedéssel fogadták. De közben egy folyamat indult el bennük: a világos pillanatok gyenge homályosodással cserélődtek, és minél inkább átadta magát az utóbbinak, annál hosszabb lett az elsötétült gondolkodás fázisa, vagy pedig: tisztultak a gondolatok, és világosan felismerte a lény az igazi eredetét. Ez utóbbiak felismerését Lucifer többé már nem tudta megzavarni. De az előzőek hamarosan hatalmába jutottak, hozzá csatlakoztak, Istenüket és Teremtőjüket látták benne, mert ellenálltak a világos pillanatoknak, amik mindig újra felmerültek bennük, mielőtt létrejött végleges bukásuk a mélybe.

Lucifer csorbítatlan erejéből kezdetben végtelen sokaságú legboldogabb szellemlényt hívott életre, és teremtményeinek ez a bősége egy téves öntudatot növesztett benne. Már nem látta a forrást, amiből ezt az erőt szerezte, hanem csak az erő „bizonyítékát” látta, ami őt elárasztotta, és ezeket a lényeket egyedül csak magának akarta, habár tudta, hogy ők annak is tulajdona, akinek az erejéből meríthetett.

De nemcsak birtokolni akarta őket, hanem ezekben a lényekben a világosságot – ami eredetüket egyértelműen bizonyította – homályossá is akarta tenni. Sikerült tehát a lényeket egy meghasonlásba taszítani, ami azonban a boldogságukat is kisebbitette, és meggátolta teremtő tevékenységüket – míg végérvényesen uruk javára döntöttek, és ezáltal mind a lények, mind a Fényhordozó az erejüket és világosságukat is elvesztették, és a sötétségbe zuhantak. És ez a szellemi esemény – amit nektek embereknek csak nagy

vonalakban lehet megmagyarázni – volt a végtelen Teremtés szellemi és materiális fajtájú keletkezésének indítéka.

1958. 07. 03.

Ezek a Teremtések csak átalakított, elpártolt szellemiek. Ez a szellemi az Istentől való elszakadás által, tehát tőlem végtelen messze távol, szubsztanciájában folyton keményebb lett, minél messzebbre esett. Ezt úgy kell érteni, hogy az Istentől való szellemi erő, ami mindig élénkebb tevékenységre ösztönöz, ezt a szellemit már nem tudta megérinteni, mert az ellenállt neki. Így megszűnt a tevékenysége, mozgékonyága – az élet - megdermedt, és ami visszamaradt, az a teljesen elkeményedett szubsztancia volt – ugyan Istentől kisugárzott erő, de mégis hatás nélkülivé vált.

Isten szeretete és bölcsessége azonban a szellemi számára eredetileg más rendeltetést gondolt: az ő akarata szerinti rendületlen tevékenységet, ami azonban legyen egyúttal a lény akarata is. A szellemi lények a rendeltetésük ellenére cselekedtek, erejüket istenellenes akarat szerint akarták használni, ám ezt nem tudták már megtenni, mert elbukásuk által megfosztották magukat erejüktől. Isten szeretete most újra megfogta a teljesen elkeményedett szubsztanciákat, ami már önmagát sem ismerte fel, ami csak egy istenellenes szellemi szubsztancia koncentrációja volt. Szereteteréje szétválasztotta egymástól ezeket a szubsztanciákat, és ebből a legsokoldalúbb Teremtés-művet hozta létre. Tehát mintegy átalakította az egykor belőle kisugárzott erőt, megadta minden egyes Teremtés-műnek a rendeltetését, és az a muszáj-törvényben be is teljesült, annyira, hogy a feloldott szellemi most tevékenységre lett kényszerítve, de bármiféle éntudat nélkül, ami pedig szellemlényként előzőleg tulajdonában volt. Tehát alapjábanvéve a teremtmények nem mások, mint ami az őskézdetben Istentől lényként kezdetét vette, csak – ami tökéletességét illeti – egy teljesen más állapotban. Mert minden teremtmény önmaga az, vagy csak magában foglalja a tökéletlen szellemit, ami a visszatérés útján van Istenhez.

A tökéletes szellemi lényeknek nem volt anyagi teremtésre szükségük, ők maguk önmagukból csak kihelyezték eszméjüket és gondolatukat, de ezek ugyanakkor tulajdonképpen akaratuk, gondolkodásuk és határtalan erejük szellemi termékei voltak. Olyan világ volt ez, amelyben csak a tökéletes mozgott. Nem volt benne semmi hiány, semmi korlátozás, és semmiféle megközelíthetlenség, mert ez csak akkor állt elő, amint az Univerzum az Istentől elbukott lények elrejtőjeként, a tökéletlen szellemiek beburkolójaként szükségessé vált, amiben tevékenységre lett kényszerítve. Tehát ahol valamilyen forma található, abban tökéletlen szellemi is van fogvatartva, és minél szilárdabb a forma, annál keményebb és istenellenesebb a benne megkötött szellemi. De maga a forma, az anyag is ilyen tökéletlen szellemi, amit csak Isten szereteteréje tart össze, egyetlen célt szolgálva: a szellemi lények hordozójaként ezeket felemelkedésre segítse.

Mindezeket a szellemi szubsztanciákat isteni szereteterő veszi körül, de nincs rájuk kényszerítő hatással, azért hogy az ellenállásukat erőszakkal megtörje. Habár a Teremtés-műveknek Isten akarata szerint bizonyos tevékenységet kell elvégezni, de a benne levő szellemi nem lesz kényszerítve az Istenhez fordulásra. Ezért megtörténhet az is, hogy egy összszellemhez tartozó szellemi megteszi az egész menetet a teremtett dolgokon át az utolsó, emberkénti megtestesülésig, azonban ellenállását még nem adja fel Istennel szemben, mivel azt a szabad akaratának kell létrehozni - amivel ismét a Sötétség urához is fordulhat.

De a muszáj-törvényben végzett állandó tevékenység többnyire létrehoz egy mérséklődést az Istennel szembeni ellenállásban, mivel a lény már a legcsekélyebb saját tevékenységnél is érez bizonyos jóérzést, ami az őslénye erő-megnyilvánulásának a megfelelője.

A megszámlálhatatlan csillagvilág a benne található teremtményekkel ennek az egykori, a Szellemi Birodalomban történt elbukásnak a következménye. Még örökkévalóságokon keresztül fennállnak, mindig újabb teremtmények keletkeznek, hogy minden egykor elbukott megtehesse az Istenhez való visszatérés útját. Örökkévalóságok múlnak el, míg a visszatérés munkája befejeződik, míg az utolsó elkeményedett szellemi is feloldódik és ráléphet a visszatérés útjára.

De egyszer minden ilyen teremtmény átszellemül, egyszer megint csak egy „szellemi világ” lesz, ahol minden szellemi Istennel azonos akarattal lesz tevékeny és összehasonlíthatatlanul boldog. Isten egyszer eléri a célt, hogy nemcsak „teremtményei”, hanem „gyermekai” lesznek körülötte, akiknek a legmagasabb boldogságot készítheti, mert végtelen szeretete állandó boldogításra készítteti, és nem engedi addig nyugodni, míg célját el nem érte.

Ámen.

B.D.Nr.: 7217

1958. 11. 29

Megpróbáltatások az öregkorban Szeretet és türelem

Nagyon gyakran kell benneteket figyelmeztetnem, tartsatok ki szeretetben és türelemben életetek végéig. A megpróbáltatások nem állíthatók le, ha az utolsó szintet el akarjátok érni. Ti az életutakat tudatosan abban az elhatározásban kezdtétek meg, hogy azt végig megteszitek, hogy ezáltal elérjétek a világosság egy fokát, ami boldog lényekké tesz benneteket. És míg ez az út be nem fejeződött, a megpróbáltatásoknak sem lesz vége, melyekben a helytállás mindig újra egy magasabb lépcsőfokot jelent. De egyáltalán nem kell félnetek földi utatok utolsó szakaszától, mert ti kapcsolatba léptetek velem, és ez mindig azt jelenti, hogy mellettek vagyok, még ha néha általam magárahagyatottnak is képzelitek, hiszitek magatokat - én azonban annál közelebb vagyok, minél nagyobb bajban vagytok. Ezért gondolatok mindig arra, hogy a szeretetet és türelmet állandóan gyakorolnotok kell, hogy a szeretet-tevékenység erőt hoz a legnagyobb megtételére vagy legyőzésére is. Hogy a türelem benső erőt ad, és ez egy erős ellenállás az Ellenféllel szemben, aki éppen a türelmet akarja benneték megrendíteni, hogy nyugtalanságba és izgalomba hozzon, olyan állapotba, amelyben aztán könnyű dolga és nagy sikere van. Gondolatok arra, hogy a türelem által mindennel megbirkózhattok, mert akkor ti vagytok az urak az Ellenfél felett, és hamarosan közelségemet is megérezitek, noha soha nem hagytalak el.

De ha az élet egészen egyformán telne, minden megpróbálás, minden megrázkódtatás nélkül, megállnátok a fejlődésetekben, és a Földön hátralevő napjaitok hiábavaló időszakasz lenne, amit egyszer a túlvilágon megbánnátok. Mert az élet vége felé természetszerűen nehezebb minden ember élete, emiatt azonban a szellemi eredmények is messzemenően nagyobb értékűek, ám nagyobb akaratot és erőfeszítést is követelnek, mint az ellenállóképes emberek esetében, akik még életerejük teljében állnak. Gondolatok arra, hogy minden nap egy kegyelem, ami még a Földön adatik, mert dolgozhattok lelketek üdvén, és ennek értékét csak akkor mérhetitek fel, amikor bementek a túlvilági

Birodalomba. Mert valóban tudom, hogy ez nektek erőfeszítést jelent, és valóban igazságos jutalmat is fogok fizetni érte - ezzel szemben semmi különösre nem várhatnátok, ha földi életek egyformán telne, és nem követelné sem akaratotok bevetését, sem hitetek tanúságtételét. Az utolsó nap eljövetelekor megköszönitek, hogy a hosszú földi élet kegyelmét ajándékoztam nektek, mert akkor átlátjátok micsoda gazdagságot gyűjtöttetek, feltéve hogy időtöket a Földön jól használtátok.

Bármi is jöjjön rátok, én közel vagyok hozzátok. Mindig erre gondoljatok, és akkor a szeretet és türelem is eluralkodik bennetek, amikor a szenvedés által próbára lesztek téve és bizonyítanotok kell. De lelketek ellenségének ne adjatok jogot, hogy uralkodjon felettetek azáltal, hogy bensőtökben fellázadtok és minden türelmeteket elvesztitek - mert ez az ő fegyvere, hogy megraboljon nyugalmatoktól, és akkor maga is bekapcsolódik, többnyire eredményesen. De ha ti higgadtak maradtok, és teljes türelemmel beletörődtök sorsotokba, akkor nem tud közeledni felétek, viszont én annál eredményesebb lehetek, és tényleg nem hagyok a bajban és szorongatásban, ha mindig kiálljátok az ilyen megpróbáltatásokat, és teljes bizalomban rábízátok magatokat segítségemre.

Ámen.

B.D.Nr.: 7775

1960. 12. 17.

A szeretet az örök Rend törvénye

Mindenkinek az örök Rend törvénye alá kell vetnie magát, ha el akarjátok érni a Földön a célotokat, a tökéletességet, ahogy mennyei Atyátok is tökéletes. Ez a Rend törvénye nem kér mást tőletek, csak hogy a szeretetben éljétek, hogy lényeteket újra szeretetté alakítsátok, ahogy egykor a kezdetben volt. Minden, ami a szeretet ellen vét, az a Rend-törvényem ellen is vét, aminek mindig csak a szeretet az alapja, mivel tőlem, az örök Szeretettől származik. Amint kikapcsolódik a szeretetet, a lény a Rendből is kilépett.

Amint a lény visszautasította szeretetsugárzásomat, a szeretet-áramkörömből is kilépett, és egész állapotát rendellenessé alakította, ami ellentmondott annak a lénynek, ahogy őt megalkottam. Kifordult magából, felborította a Rendet, és ezért tehát bűnös lett, mivel minden bűn, ami a szeretet ellen irányul. És mivel magam a Szeretet vagyok, így a lény ellenem lázadt föl és lett bűnös.

Ám bármikor beléphet a Rend állapotába, bármikor teljesen alávetetheti magát akaratomnak, és ezzel újra teljesen illeszkedik az isteni Rendembe is. Az én akaratom azonban az, hogy ti emberek újra felgyújtsátok magatokban a szeretetet, hogy újra elfogadjátok ős-lényeteket, hogy felébredjen bennetek minden isteni tulajdonság, amit örök Rendemen kívül nem lehet elgondolni. Szabad akarattal visszajára fordítottátok a bennetek lévő istenit, felborítottátok a Rendet – amibe minden teremtett lényemet magamból kihelyeztem. És ez azt jelenti, hogy szabadon lemondtatok a szeretetről, hogy szeretet nélküli lények lettetek, és ezzel vétkeztetek ellenem – aki a Szeretet vagyok.

A földi életek folyton lehetőséget ad számotokra a szeretetetek átalakítására, és a Rend törvényébe minden időben beilleszkedhettek, ha csupán a szeretetben tevékenykedtek. Akkor összekapcsoljátok magatokat újra velem, mert minden szeretet-tevékenységben nálatok vagyok, és ahol én vagyok, ott Rendnek is kell lennie. Ha engem jelenvalónak engedtek lenni, akkor a Rendben kell tartózkodnotok, mivel én csak ott időzök, ahol szeretet van - és ahol szeretet van, ott az isteni Rend is betartottá válik.

És újra azok lesztek, akik kezdetben voltatok: isteni lények, tele világossággal és erővel. Mert minden isteni tökéletes, és minden isteni hasonlónak válik az Atya lényéhez, ismét tökéletesek lesztek, ahogy Atyátok a Mennyben tökéletes. Szabad akaratból tértek vissza hozzám, a gyermekeimmé váltok, ahogy kezdet óta a céloom volt, tehát velem teremtetek és alkottok, és örökké boldogok lesztek.

Ámen.

B.D.Nr.: 8041

1961. 11. 16-17.

A táplálék-felvételről kért magyarázat

Meg akarom világosítani szellemeteket, amikor arról kértek magyarázatot, hogy a lélek a földi élete alatt kiérlelődik-e, ez eredeti földi életfeladata-e, mert szubsztanciái többé-kevésbé még éretlenek, amikor emberként megkezdte földi létét. Még sok hajlam ellen küzd, melyeket az elő-testbeöltözéseiből /értsd: kőzet-, növény-, ill. állat-formában. A ford./ hozott magával, és a földi életben mindig lesz rá alkalma, hogy úrrá legyen rajtuk, ha jó az akarata és hozzám fordult. De a luciferi birodalmon megy át, ami annyit jelent, hogy élete végéig tartó állandó küzdelme lesz.

Mindig újra érintkezésbe jut szellemben éretlen szubsztanciákkal is, amik táplálék formájában is érkeznek a test munkaképességének megtartására, és a léleknek ezeket is át kell szellemíteni, azaz megpróbál mindent a helyes Rendbe hozni. Tehát ez a szellemi /részcseke/ is a testhez társul - amit a lélek külső burokként kapott - mert annak felépítését és megtartását szolgálja, s amelyben a léleknek ki kell érlelődnie. Ily módon az ételben levő szellemi szubsztancia is szolgál, ezáltal lassan a magasba jut - és teljesen mindegy, hogy a növény- vagy az állatvilágból származik-e.

A táplálék - amit a test megtartásához fel kell vennie - szintén az érlelődési folyamatba beillesztett szellemi, különböző érettségi fokon állva. A test a neki nem hasznosat is felveheti, pl. olyan kosztot, ami még túlsúlyban éretlen szellemit hordoz - ez aztán a testet és lelket is sanyargathatja, ami betegség formájában jelentkezik. Egy erős lélek azonban ezeket az éretlen szubsztanciákat is rendbe tudja hozni, de akkor már magának is magas szellemi fokot kellett szereznie, hogy megváltó módon hathasson a még éretlen szellemire.

Az étel helyes elkészítése is létrehozhat egy gyorsított kiérlelődést, amennyiben a rosszindulatú szellemi rész eltávolítódik, mielőtt érintkezésbe jut az emberi testtel. Mert minden a Teremtésben még lekötött szellemi alacsony érettségi fokon áll, de időelőtti megváltást kaphat, ha készségesen szolgálja az embert.

Akkor is megrövidül az útja, ha az az eset áll fenn, hogy a test megadja magát a lélek akaratának, ha a test nem akadályozza meg a lélek tudatos törekvését a tökéletességre, ha tehát ezek a szellemi szubsztanciák szintén a lelket támogatják, amennyiben alárendelik magukat a testnek, s így vele együtt átszellemülnek. De ez csak akkor történik meg, ha a táplálék - amit a test felvesz - tiszta, egészséges és hasznos a test fenntartására. Mert amint a léleknek sikerül a testet alkalmazkodóvá tenni, hogy akaratának alárendelje magát, hamarosan létrejön a test átszellemítése is, amennyiben a lélek összekapcsolódik a szellemmel, tehát tudatosan törekszik a szellemi tökéletességre.

De ha a léleknek még semmiféle kapcsolata sincs a szellemmel, akkor a test marad a meghatározója is, azaz testi burkának minden átszellemítetlen szubsztanciája erősen előlép, uralkodik a lélek fölött, annak gondolata és akarata mindig csak a test kellemes érzését próbálja emelni, és ekkor az étel és ital

elfogyasztása is nagymértékben akadályozza a szellemi fejlődést. A test túlmértékben álszellemítetlen szubsztanciát vesz magába, ami a testet és lelket lehúzza, mert ekkor előtérbe tolakszik minden luciferi, és nem kap visszautasítást. Tehát veszélybe jut a felfelé-fejlődés is, hacsak nem lesz teljesen lehetetlen.

Ebből újra az következik, hogy minden étel megáldásáért való ima a legjobb eszköz e veszély elkerülésére. Mindent, ami káros a lelketeknek, át tudok alakítani, és meg is teszem, ha mindig rám gondoltok, mielőtt táplálékot vesztek magatokhoz, ami többé-kevésbé éretlen szellemit tartalmaz, hiszen még minden földhöz-kötött, ami átmegy a teremtett dolgokon, és teljesen mindegy, hogy milyen fejlődési fokot ért el. Értékelem az akaratotokat, hogy még a Földön el akarjátok érni a tökéletességet, és az ima mindazok megáldásáért amit magatokhoz vesztek, mindig az akaratot bizonyítja nekem, és ennek minden időben megfelelek.

Mindaz ami a test felépítésére és fenntartására szolgál ezzel betölti a valódi rendeltetését - és szolgál. És így kell mindig az étel elfogyasztását néznetek. Hogy tehát egy bizonyos mértékletességet figyelembe kell venni, hogy nemcsak a testi vágyaitoknak kell megfelelni az magától értetődik, ekkor megszüntetitek a veszélyt, hogy testeteket alacsony szellemi szubsztanciák szokatlanul zaklassanak. Nem szorultok különös felvilágosításra sem, mert az örök Rendem szerinti életre való akaratok megadja a helyes érzést az ételek kiválasztására - és mindegyik lehet hasznos vagy lehet káros, ha nem tartjátok meg a mértéket, vagy ha alacsony vágyak ingerelnek, amit csillapítani kívántok.

Mert tudnotok kell, hogy egyedül szabad akaratok határozza meg mennyire tanúsítatok ellenállást az ellenfél kísértésével, lelketek ellenségével szemben. Mert ő mindig mindent igénybe fog venni, ami veszélyes lehet számotokra. Felébreszti bennetek a hajlamokat, a testen keresztül a lelketekre hat, és ott zaklat, ahol csak lehetséges. Nem kényszeríthet benneteket, mert ő sem gyakorolhat semmi közvetlen befolyást a még formában lekötött szellemire. Azonban akaratotokat hajlamossá tudja tenni, amennyiben követitek a rátok átvitt gondolatát, amennyiben megteszitek amit ösztönzés által közvetít, amennyiben ezeket a kívánságokat teljesítitek, tehát mind a táplálék kiválasztásában, mind a mértékben elővigyázatlanok vagytok, vagy tudatosan vétkeztek Rendem ellen - amit jól ismertek, és jóakarattal mellett be is tarthatnátok.

Ti magatok tehát bizonyos értelemben hozzájárultok az éretlen szubsztancia anyagtól való megváltásához, ha az ételt és italt helyes mértékben veszitek magatokhoz, mert minden szellemi részecske kiérlelődéséhez hozzátartozik hogy szolgál, és amint az anyag szolgálatát lehetővé teszitek, ezeket is érlelődésre segítitek. A szolgáló feladatkört, valamint a szolgáló rendeltetést is minden teremtett dolog tőlem kapta. És ha az ember maga az isteni Rendemben van, úgy soha nem akadályozza meg a szellemi felfelé-fejlődését, teljesen mindegy, hogy milyen formában van még az megkötve. Mert az embert is én teremtettem minden igényével együtt, és rajta múlik csak, hogy mindig betartja-e a helyes mértéket, és igénybeveszi-e azt is, amit szeretetből és bölcsességből neki rendeltem.

És aki nem akar tudatosan vétkezni, az minden használatra rendelt teremtményt - teljesen mindegy, hogy az milyen szellemi fokon található - az általam kívánt Rendben használ. Állandó kapcsolatban állva velem áldásomat kéri magának, és aztán maga is hozzájárul, hogy a teste még éretlen szubsztanciái, és azok is amiket teste fenntartásához felvesz, helyes Rendbe jussanak, hogy kiérlelődjenek a földi élet alatt - ahogy az az én akaratom.

Ámen.

B.D.Nr.: 8906

1965. 01. 04.

A követők elvesztése

A jövődő időben még sok támadást kell kibírnotok, mert ellenfelem tevékenysége növekszik, minden erőt megmozgat, hogy szőlőskerti munkátokban meggátoljon. Viszont erőm mindig rendelkezésetekre áll, s ha akaratotok igénybe is veszi, akkor ellenállást tudtok kifejteni, mert ez a munka mindenkinek felett áll, és mert minden védelmet megadok hozzá.

Feltűnő lesz viszont, hogy sokan elfordulnak, akiket már megnyerteknek gondoltatok, és épp ebben a csoportban indul meg a szétforgácsolódás, akiket hűségese követőknek tekintettetek. Ez az ellenfél tevékenysége, de ez ne szolgáltatson okot arra, hogy a szőlőskerti munkában elernyedjete. A hitbeli próbát mindenkinek le kell tenni, és gyakran kudarcot vallanak. Egy ilyen hitbeli próba, amikor egy nyilvánvaló tévedést magyaráznak olyannak, mintha megalapozott volna - és dönteniük kell, mit akarnak hinni. Ahol az ellenfél mindig be tud lopakodni, ott megteszi, és csak az igaz és a helyes utáni mély vágy tud megóvni, hogy csapdájába ne jussatok.

De ezt már előre megmondom, hogy felkészüljete és ne csalódjatok. Ne engedjete, hogy hitetek meginogjon, hanem tudjatek, hogy ezek mindig csak azok, akik langyosak a hitben, akiknek nincs komoly vágyuk, hogy az egyedüli igazságot megtudjatek, akik nem ismerték fel az ellenfél tevékenységét, mert a szellemi javakat minden embernek meg kell vizsgálni, és ezt az én támogatásommal meg is teheti. Nem fogadhat el feltétlenül mindent igaznak, ami láthatóan az ellenfél munkája.

Mivel hogy az igazság újra és újra leárad a Földre, én nem gátolom és gátolhatom meg, hogy ő is megnyilatkozzon, ha erre alkalma nyílik. Mert neki is joga van, hogy küzdjön a lelketekért. Viszont minden ember csak tőlem kérje szelleme megvilágosodását, és akkor fel is ismeri, ha az ellenfél bekapcsolódott - mert én valóban nem engedem, hogy a tévedésbe elbukjon. Minden komolysággal vágyódjatek az igazságra, és biztosan megkapjatek. Hálásak legyete, ha egy tévedésre figyelmeztetete, amely torzképet ad rólam és magasan tökéletes lényemről. Szíveteken viselitek az igazságot, vagy tévedésben akartok elmúlni? Az ellenfél ugyancsak hatalmas bilincseket rak rátok, de meglazíthatjatek azzal, hogy bensőségesen hozzám kapcsolódtok, és szellemetek megvilágosodását kéritek.

Ha szívetek legmélyéből külditek hozzám kérésteket, egészen világosan és tisztán felismeritek lényemet, és vissza tudtok utasítani minden torzképet rólam. Azonban titeket, földi szolgálóimat ne zavarjon, ha veszítetek a követőkből, mert ti csak az én megbízásomból beszélte, a legtisztább igazságot adjatek tovább, amit tőlem kaptatek, és akiket meg is védhete a tévedésektől, mivel erre kéritek.

Tudom, hogy nehéz hitbeli próbát kell megállnia, aki ezt a tévtanítást képviseli. Azonban nekem először kinyilatkoztatásaim szavahihetőségéről kellett részetekre bizonyítékot szolgáltatnom, mielőtt ezt a problémát szóba hoztam. De ezt a kinyilatkoztatást is elfogadhatjatek tiszta igazságként. És ha csak a legnagyobb józansággal gondolkodtok erről, úgy ez a megoldás valószínűbb kell legyen, és az is, ha bennem a legtökéletesebb lényt kívánjatek megismerni, akit már nem lehet túlszárnyalni. Az Ellenfél még sok tévedést kiszór az emberek befogásáért, és mindig kevesebben ismerik fel, mert igen csekély a számuk, akik csak a tiszta igazságra törekszenek. Ezért is nehéz áttörni az igazságnak. Csak

azok lesznek készek elfogadni, akik bensőséges imában velem kapcsolódnak össze, és akiknek szellemét ezért megvilágosíthatom. Ezek viszont megvédik az igazságot, és valóban ellenpártiként tekintenek arra, aki egykor szavaimat elfogadta.

De ezt is magatokra kell vennetek, ha hűségesen akartok nekem szolgálni, mert egyedül én tudlak az igazságban vezetni, ahogy megígértem. Egyedül én igazíthatom helyre a téves tanításokat, amelyeket újra és újra Ellenfelem helyez a világba, hogy megzavarja az embereket.

Ámen.

B.D.Nr.: 8909

1965. 01. 10

Lorber...

Nem kell kétségbe vonni a szellemi javakat, amiket tőlem átvesztek, mivel nem elégszem meg a világos kijelentésekkel, hanem megindoklom mind, és nektek is meg kell győződnotök, hogy az igazságra tanítlak benneteket. De tudom, hogy ellenállásra találtok, és ez ösztönöz, hogy bizonyítékot adjak nektek, ahogy ezt meg is tettem azáltal, hogy felhívtam figyelmeteket egy másik közlésre, ami hasonló problémát érint. És ezen írószolgámon keresztül létrejön a világosság számotokra /Gottfried Mayerhofer: Teremtéstitkok/. Mert az utolsó időben vagytok, ezért a legteljesebb igazságot adom, amit veszélytelenül terjeszthettek azzal az utalással, hogy semmi sem marad változatlan amint az emberiség közé jut, mert az még nem tökéletes.

Elhíhetitek, hogy ez a munka is /értsd: Jakob Lorber-é/ változást élt át, és ezért már nem maradt tiszta /érintetlen/. Azonkívül a szolgám, J.Lorber is csak egy ember volt, aki tévedhetett és ezért tévedett is, amikor egyedül az értelme igyekezett megoldani a problémát, mert akkor ellenfelem befolyásolhatta az értelmét. Védelmem alatt állt ugyan, és valóban olyan ismereteket hagyott hátra a világnak, hogy bizonyára a legnagyobb látnoknak és prófétának nevezhető.

De a szabad akarátokat meg kellett hagynom, ami azonban alkalom, hogy az ellenfél bekapcsolódhasson, különben nem jöhetett volna létre ilyen nyilvánvaló ellentmondás, mint a lényem ábrázolása, hogy minden ellentmondást eredményezett ami bennem létező.

Azonban egyik szóátvevőtől sem fogom védelmemet megtagadni, aki igazán küzd a helyes felismerésért, aki mindig csak a tiszta igazságot akarja megtudni és terjeszteni. És ez legyen elegendő és erősítsen benneteket a tévedés elleni küzdelemben, mivel veletek vagyok és engedem megszereznetek a helyes gondolkodást.

Ámen.

B.D.Nr.: 8912

1965. 01. 14.

Kérdés: vérátömlesztés

Ez egy különös kérdés, amire választ akartok...

A választ mindig úgy adom, hogy megértsétek, hogy ne alkossatok hamis képet magatoknak, minthogy az emberi élet megmentéséről van szó.

Az ember törekvése mindig a másoknak a szükséghelyzetből való megmentése – ami tehát a felebaráti szeretet feltételezése – s nem tud mást, mint helyeselni. Gyakran ettől függ egy ember-élet, amit tehát ennek megmentésére tesz, az általam is meg van áldva. Ekkor bölcsességem azt is képes megakadályozni, hogy a lélek megterhelődjön az éretlen szubsztanciákkal,

és az ember megnyugodhat, hogy további kiérlelődési menete ezáltal nem lesz veszélyeztetve.

Azonban fennáll a veszély, hogy az embert a vérátömlesztés által a még teljesen éretlen szubsztanciák még jobban megakadályozzák a lelken való munkálkodásban, ha előtte már evilági beállítottságú volt, és ekkor ráadásul megterhelődik egy ilyen átömlesztéssel. Megerősített akarattal - tehát a lelki munkához való fordulással - azonban fordíthat is, és mindkét esetben közrejátszik aztán bölcsességem is, mivel az előbbi a szenvedése által ugyanúgy a hozzám vezető útra léphet, tehát kiérlelődést hozhat a lélek-szubsztanciáknak.

Csak fokozottabb akaratot kell felmutatni, ami minden szellemileg törekvőnek lehetséges, hiszen útját hozzám irányíthatja - ezért bensőleg forduljon hozzám, hogy áldjam meg ezt a vérátömlesztést, azért hogy az neki ne okozzon hátrányt. Ameddig ez az emberélet megmentéséért történik, addig az ember életét nem fejezem be, ilyen eszközt is lehetővé téve, ami az emberek felebaráti szeretetéből megment egy időelőtti végtől. Ha tehát az akaratom az, hogy az élet megmaradjon, akkor megmenekül az életnek. A másik esetben azonban mégoly hatásos ellenszer sem használ, ha részemről az életet be kell fejezni.

Ha minden ember megteremtené velem a kapcsolatot azelőtt, hogy kegyelmemet kéri, akkor veszélytelenül mindent felhasználhat, semmi kár sem éri szellemét, de még az őt megterhelő szubsztanciák megtisztulásához is hozzájárul.

Ezáltal tehát tudjátok, hogy nektek is hozzá kell segítenetek a testet az átszellemesítéshez, tudjátok, hogy minden ami a testhez hozzátartozik, az egy bukott őszellemhez is tartozó, aki még testet akar öltetni. Ti tehát ennek segítséget nyújtotok, és neki annál könnyebb a földi élete, így pontosan megfelel az ember szellemi beállítottságának, tehát a test és lélek átszellemesítésére törekszik.

Akinek nincs ez a beállítottsága a földi élet céljához, annak érdektelen, hogy vajon milyen sok szellemi szubsztancia vár megváltásra benne, és részére értéktelen erről az ismeret - ha csak nem az életét veszti el, ami mindig csak e világ felé fordul.

Ámen.

B.D.Nr.: 0674

1938. 11. 19

A szereteted fokmérője a próbatétel

Az Úr által küldött megpróbáltatások egyúttal szereteted fokmérőjét is jelentik, mert ahogyan ezeket legyőzöd, ahogyan velük találkozol és ahogyan viselkedsz, azzal kifejeződik szereteted az Isteni Megváltó iránt. Az elmulasztott alkalmak, amikor az Úrnak szolgálhatnál, mindig szeretet-veszteséget jelentenek, mert az Úr a szeretet minden tettében jelenvaló, és ezek szerint ott van, ahol hozzá való szeretetből cselekszenek, vagy hoznak áldozatot.

Így aztán minden mulasztás kérdéssé teszi az Úr jelenlétét. Az Istenség mindig a legmélyebb szeretetben fogja magát kifejezni, ha a földi gyermek szíve is készséges a szeretetre. Viszont minden gondolat, ami az ember egyedüli feladatától távol áll, a Megváltó szeretetének a csökkenését vonja maga után. Az ilyen gyermeknek majd küzdeni kell, hogy az Úr ismét teljes szeretettel magához fogadja. Csak az az egy érvényesülhet, hogy mindenképpen meg kell tartani az Úr rokonszenvét.

Abban légy biztos, hogy a földi gyermeknek a saját akaratát mindenben maximális buzgalommal alá kell vetnie az Úr akaratának, hogy az Úr tulajdonába

vegye, és szíve az Úr állandó lakhelye lehessen. Azért álljon első helyen az a fáradozásod, hogy az Úr iránti szeretettől legyen izzó a szíved, életedben mindig ő legyen a legfontosabb, és mintegy minden mást mögéje helyezve igyekezz tevékeny maradni az iránta való szeretetben. A földi gyermek törekvése egyedül így lesz eredményes.

A kísértések nagyon különfélék. Ezeknek csak úgy állhatsz ellen, ha az Úrra bízod magad, nagyon bensőségesen ajánlva magad kegyelmeibe. Különösen az önmagaddal való küzdelmeid óráiban. A bensőséges ima állandó fegyver lesz az ellaposodás ellen, mert ez jelenti az egyik legnagyobb veszélyt.

De ha emlékezetbe idézitek hogy mi az igazi rendeltetések a Földön, legyőztök minden kísértést, és gátlás nélkül adjátok át magatokat az Isteni Megváltónak, és ezzel megmaradtok szeretetében.

Ámen.

B.D.Nr.: 1516

1940. 07. 11.

„Te, Péter, köszikla vagy...”

Egy bizonyára készségesen elfogadott feltételezés a következő kijelentés: Az élő hit köszikla, amire Jézus Krisztus építeni akarta egyházát – olyan hit, amely mély és megingathatatlan, mint Péteré volt, ameddig közelében volt az Úr. Így tehát Péter példaképe annak, aki Krisztus egyházához tartozott, mivel e hit nélkül Krisztus tanítása – tehát az evangéliuma – nem fogadható el. Egyedül a hit fogadja el Jézus Krisztust, és felismeri őt Isten fia és a világ Megváltójaként.

Az emberek tehát fogadják el, amit a tanítvány az egész világon elterjesztett: mindenekelőtt hinniük kell a szeretet, a jóság és irgalmasság istenében, a mindenhatóság és bölcsesség istenében, az igazságosság istenében. Csak ekkor ismerik fel a tanítását isteni akaratként, tetszést arat náluk – tehát a mély hit előfeltétel.

E tanítvány hite egész mély volt, ezért fogadta el nagyon gyorsan az Úr tanítását, és kereste a neki felfedett isteni akaratot, hogy ennek megfeleljen. Ezáltal jutott egyre mélyebb ismeretre az isteni igazságban, és ez ébresztette benne a képességet is az isteni szándék tanításához – ami soha nem lett volna lehetséges, ha a hite hiányzott volna. Tehát így szólt az Úr: „rád akarom építeni egyházamat”.

Az ő egyháza azok közössége, akik Jézus Krisztust követni akarják, az ő egyháza azok kis közössége, akik egész szilárdan és megingathatatlanul hiszik amit az Úr a Földön mondott és cselekedett, akik törekszenek megfelelni ezen hit kedvéért az isteni parancsnak, akik kívánják az örök életet - tehát a földi életet az isteni akaratnak megfelelően folytatják.

Az egyház a hívők közössége. Ennélfogva az emberek a legmélyebb hitben állnak, ezt a hitet a pokol semmilyen hatalma sem tudhatja valaha megrendíteni. És erő van az ilyen emberekben, akik csak Istent keresik, és őt elismerik mint urukat és teremtőjüket.

Az Istenbe vetett mély hit megtöri az Ellenfél hatalmát, mivel aki e hitben él, az a szeretetben is él, és a szeretet az Ellenfél legerősebb ellensége. Tehát érthető az, hogy az Úr a leghívőbb tanítványát említi példaként, hogy az erős hitet tette előfeltétellé az egyházába való tartozáshoz – mert Péter ezt a hitet testesítette meg, és Jézus Krisztus mindazokat az egyházához akarja számítani, akiknek hasonlóképpen mély hitük van. Szavait világosan értésre adja, hogy a világ megértse azt.

Ámen.

B.D.Nr.: 1517

1940. 07. 12

„Menjetek és tanítsatok minden népet...”

Az Ellenfél legnagyobb ravaszsága az, hogy az emberek gondolkodását túlságosan megzavarja, és engedelmessé teszi saját szándékához. Amennyiben az ember a legmélyebb alázattal kéri az isteni Szellemet, helyes lesz a gondolkodása, és tisztán felismeri ezen szavak értelmét. Azt is felismeri, hogy akarata túlságos uralkodásával az isteni Szellem tevékenységét figyelmen kívül hagyta - tehát a gondolkodás téves volt, és így valótlan tanítás jött létre, ami az isteni szavak értelmét komolyan meghamisította. És ezt Isten nem tiltja meg az embernek, mivel nem sérti meg az emberek szabad akaratát.

Az evangéliumot ő tanítja tanítványainak, és megbízza őket az elterjesztésével, e szavakkal: "Menjetek és tanítsatok minden népet..." Tanítványainak mély, erős hite garantálta a Szent Szellem tevékenységét, így a tanítványok nem taníthattak mást, mint az igazságot. Tehát egy tanító Isten-szolga igazságára mindig lesz biztosíték, ha ő maga a legmélyebb, tehát eleven hitben áll. Így valódi Péter-utód és olyan egyház hívője, amit Jézus Krisztus maga alapított, ami azonban soha ne képviseljen világi hatalmat, hanem csak a tiszta szellemi terjedjen minden nép között a Földön.

Isten soha nem figyelmezteti az embereket olyan feladatra, hogy a Földön hozzanak létre egy intézményt, mivel az emberi módon kibocsátott előírásba a tiszta isteni tanítás jól beleszövődött, azonban bizonyos fokig kényszer-szerűen megkívánja az előírás teljesítését, ami szemben áll az isteni akarral.

Az ember fogadja be az akaratának legteljesebb szabadságában Krisztus tanítását, és törekedjen az isteni akaratnak megfelelni. Ez a tanítás kínáljon fel az embereknek valóban hittel teli, Istent szolgálni akaró tanulnivalót, ami aztán felvilágosítást ad Isten Szelleméről - ha közzéteszik ezt a tanítást.

Azonban az Istenből való Szellem soha sem tevékenykedhet ott, ahol világi hatalom rendszere keletkezett. Ennek a hatalomnak megerősítéséhez egyetlen cél a sok rendelet és parancs volt, amiket állítólag a megszentelt szellemek segítségével adtak ki, és így a tanítás az egyházfő csálhatatlanságából keletkezett.

A Szent Szellem újra és újra tevékenykedik, hogy ezt a téves tanítást megcáfolja, és az embereknek felvilágosítást adjon, de az emberi akarat újra és újra oly erős, hogy a tiszta igazságot visszautasítja, és a tévtant követi.

Az ember akarata nem kényszeríthető az igazság elfogadására, kényszerrel sem bírható rá, hogy elismerje Istent annak adományozójaként, amit neki igazságként előterjesztenek.

Neki magának kell függetlennek lennie, az igazságot felismerni – de ehhez sok segítő erő áll rendelkezésére. Figyelmeztetik, hogy aki csak egy kicsit is vágyik az igazság után, és aki készséges – azaz, aki komolyan alkalmas arra, hogy az igazi utat járja a Földön - az imában minden időben kérheti a felismerés erejét.

Ámen.

B.D.Nr.: 3183

1944. 07. 08.

Az örök szeretet titka...

Az örök szeretet titka az, hogy alapelem, hogy erő, és ezzel isteni őszubsztancia, tehát az isteni erő összessége. Mintegy anyagszerű valami,

szellemi formában, tehát egy lény anyaga, akit csak mint tisztán szellemet kell elgondolni, tehát nem tulajdonságként birtokolja a szeretetet, hanem maga a tiszta szeretet. A még materiális embernek ez elképzelhetetlen és felfoghatatlan, ezért mindaddig titok neki, míg maga is szeretetté nem változott, míg átalakulása által azt nem érzi, hogy erőfolyam itatja át, ami felemeli és láthatatlanul magához az Örök Szeretethez láncolja, míg szeretettevékenységében bensőséges kapcsolatban nem érzi magát Istennel.

Bár ekkor még az Örök Szeretet titka nem lepleződik le előtte, de mindinkább kiformalódik előtte az Örök Istenség lényege. Az ember felismeri, hogy a szeretet elválaszthatatlan Istentől, hogy minden ami van, belőle ered, tehát hogy a látható és láthatatlan világ nem más, mint ennek a hatalmas szeretetnek a megnyilvánulása, hogy tehát a szeretet önmagában erő, amelynek kihatása határtalan.

Tehát a szeretet az örök Istenség szubsztanciája, mert Isten szeretet nélkül egyszerűen elképzelhetetlen. Csak az az ember, aki a Földön magát szeretetté alakítja, az nyer olyan elképzelést, ami megközelíti az igazságot, amennyiben Istent már mindenben meglátja, aki szereteterejéből lett, és így a Teremtőt felismeri a teremtményben.

A teremtmény mindig az ős-erő származéka marad, és az Ős-erő a szeretet, tehát maga Isten. Ezért a teremtmény is elmúlhatatlan, mert Isten nem pusztíthatja el önmagát. És a teremtmények a Teremtővel a legszorosabb összefüggésben állnak, mert az erő nem osztható szét. De az isteni szeretet minden teremtmény ős-szubsztanciája: erő, megszólítható, mint örök Istenség, aki lényegében mindenütt jelenvaló, ahol a szeretet ereje - tehát a teremtett alkotás - látható. Szeretet, erő, teremtmény... mindez ugyanaz... annak a soha el nem szikkadó kisugárzása aki az örök Istenség ős-szubsztanciája. Isten egyidejűleg erő és lényeg. Ő maga a szeretet, és szeretetet sugároz. Az örökkévalóság szelleme, aki mint szeretet anyagszerű lesz, erő lesz, amely megjelenik. Enélkül Isten Szellemét soha nem lehetne megérezni. Ez titok, ami rejtve marad az ember előtt, míg maga át nem szellemül, jóllehet Isten végtelen szeretete kinyilatkoztatja magát neki. Ám az ember mint ember nem fogja fel, míg szeretetté nem változtatta magát.

Ámen.

B.D.Nr.: 3228

1944. 08. 21

Krisztusprobléma...

Ahogy a belső ember élete /a szellemi élet/ a külvilághoz viszonylik, úgy viszonylik szelleme is a lélekhez. Mert a lélek beburkolja a szellemet, és a szellem csak akkor tud rendeltetése szerint munkálkodni, ha a lélek már nem állít akadályt ellene. Ugyanúgy a belső ember /a szellemi élet/ is csak akkor tudja kibontakoztatni magát, amikor a külvilág már érintetlenül hagyja.

A belső ember /a szellemi élet/ a lélekhez is hasonlítható azzal, hogy a lélek beburkolja a szellemet, és ekkor a külvilággal szemben valóban a belső, ám a szellemmel szemben a lélek még a külső világhoz tartozik, mert csak ha az ember belső élete, az érzés, a gondolkodás és az akarat már nem áll ellen a saját magában lévő szellemnek, csak akkor nem jelent már külső bilincset, hanem egyesült vele.

Ekkor már határtalan a szellem tevékenysége, fölöttébb gazdag mértékben kibontakoztathatja magát, az ember megállás nélkül léphet előre fejlődésében, mert megértette és teljesíti is földi célját.

Szükséges, hogy a benne lévő szellem életéről az embernek előzetes ismeretei legyenek, hogy a Krisztus problémát meg lehessen neki magyarázni, hogy érthetővé lehessen tenni, miért érte el az ember Jézus a Földön a legmagasabb tökéletességet, miért állt rendelkezésére Isten bölcsessége és hatalma, és miért szólíthatja meg az ember, mint Istenhez hasonló lényt. Az embernek előzőleg tudni kell, mit kell az alatt érteni, hogy az ember magasra fejlődik szellemben, tudni kell, hogy ez az állapot, a léleknek szellemével való egyesülése, és az önzetlen szeretetben való élés következménye, továbbá tudnia kell, miért és hogyan szükséges ez a szeretet az emberben lévő, szellemi megváltásához, és ezzel együtt az egész emberi nem megváltásához. És csak ekkor tudja majd megérteni annak az EGY embernek túlságosan is nagy szeretetét, aminek megváltó módon kellene hatnia az egész emberiségre, de csak annak hoz megváltást, aki Jézus Krisztust és Megváltó Művét elismeri.

Azonkívül tudni kell arról a vétek-állapotról is, ami benne van minden anyag szellemi szubsztanciájában, és hogy ez az adósság milyen hatással van a Földre és a túlvilágra. Csak ekkor tud benyomulni ebbe a nagy problémába, és ez a felismerés számtalan más szellemi kérdésben is világosságot hoz szellemi kérdésekben, amelyek azelőtt megoldhatatlannak tűntek. A világosság az embert most belülről hatja át, magától ad minden kérdésre választ, nincs már többé külső tanításra szüksége, mert azok úgysem tudják soha az igazi bölcsességet közvetíteni, ha az ember bensejében előtte nem lett világossága.

A világosság, ami belülről sugározza át az embert, szeretetben való gyakorlatokkal nyerhető el, mert ekkor ébred életre az isteni szellem az emberben. Mert a szeretet által Isten maga kapcsolódik össze az emberrel, ő maga tevékeny benne, és akkor az ember hasonló úton van mint Jézus Krisztus, hogy magát átszellemítse a szeretet által, az örök Istenséghez akar hasonlítani, és bizonyos mértékben képmása akar lenni.

Ekkor Isten van az emberben, az a világosság van benne, ami Jézus Krisztusban testet öltött a Földön, tehát ami minden ember számára látható volt. Igazi keresztény csak az lehet, aki szeretetben él, és ez által hasonló lesz Krisztushoz. Tehát aki annyira kikristályosodik a szeretet által, hogy átsugározhatja Isten szeretete, és az felrobbant minden burkot, ami az isteni szellemszikrát megakadályozhatja szabad kibontakozásában.

Egyedül ezek nevezhetik magukat kereszténynek, mert ugyanaz az élet van bennük, mint Jézus Krisztusban. Az ilyen emberben világosság van... felismerés és bölcsesség... és ezáltal hatalom és erő. Egyidejűleg megvan benne az akarat, hogy segítsen mindazokon, akik még a sötétségben tartózkodnak. Életre ébred bennük a megváltó ösztön, tudnak a kötöttségekről, és a megkötött szabadságra akarják vezetni. Ezzel részt vesznek Krisztus Megváltó Művében, és lényüket ugyanazok a gondolatok lelkesítik, amelyek egykor Jézus Krisztust arra indították, hogy magára vegye a kereszthalált. Ők is áldozatkészek lesznek, amikor arról van szó, hogy lelki szükségében az embertársnak szabadulást kell hozni, és ez az áldozatkészség a szeretetből induló tettek megfelelője. Tehát az őt átsugárzó isteni szeretet megfelelője... mert annál jobb, minél közelebb van az ember lelke Isteni Megváltójához, minél nagyobb erőt tud elfogadni tőle, amikor arról van szó, hogy a saját élete bevetésével, megváltó módon kell tevékenykedni a Földön.

Mindenre képes az az ember, aki egyesülve van Istennel, aki már a Földön megtalálta összezárkózását az örök Szeretettel, aki teljesen és egészen fölvette magába Krisztust, azaz példáját követve buzgó szeretet-tevékenysége által felébresztette magában az isteni szikrát, és ezzel magába engedte az isteni szeretetet. Az most átsugározza, és az Isteni Szellem világító edényévé alakítja,

és az most világosság és erő-adóként tevékeny benne, és megváltó tevékenységre ösztönzi.

Ámen.

B.D.Nr.: 8985

1965. 05. 28

A „Karmatha” c. könyv olvasása után

Helyes, ha engem kérdeztek, amikor nem vagytok biztosak abban, hogy a Szellemi Birodalomból számotokra juttatott üzeneteknél igényt támaszthatok-e az igazságra. Mert sose tudjátok, hogy Ellenfelem mikor kapcsolódik be a jámborság köntösében, különösen akkor, amikor olyan edények kínálóznak fel, melyeket nehéz ellenőrizni, mivel látszólag azonos irányba haladnak, mégis olyan erőket szolgálnak ki, akik téves szellemi javakat akarnak terjeszteni.

Mindig megmondatott, hogy magam – mint az örök igazság – akarom a tiszta igazságot hozzátok vezetni, és hogy én nem mondhatok ellent magamnak.

Amikor azonban egy gyermek fejlődésmenetének ismertetését kapjátok, akit a Földön való későbbi megbízásához először Birodalmamban ki kell képezni, ez ellentmond az én leírásomnak az el nem bukott összellemekekről, vagy a már világosságra jutott bukott összellemekekről, akik az istengyermekség elérése céljából küldetésre mennek a Földre.

Tehát tudatosan félrevezettek benneteket, mégpedig olyan oldalról, amely maga is tudatlan, de regényes ábrázolásban tetszeleg, amelynek a fantáziadús kifejezés a földi életben is adottsága volt, és most hasonló beállítottságú edényeket keres. Engem ugyan közben nem támad, csak nem az igazságnak megfelelően tájékoztat, csak a Világosság angyalának köntösébe burkolózik, hogy ezáltal valótlanyságot juttasson a világba.

Tehát az írnokot mindig csak olyan lények ösztönzik, akik maguk sem állnak az igazság talaján, akik tehát Ellenfelem megbízásából a tévedést igyekeznek elterjeszteni. A hitelesség érdekében ugyan engem annak állítanak be aki vagyok, viszont így minden tévedést is megerősítenek. Valójában az a rossz ezekben az üzenetekben, hogy a valótlanyságot nekem tulajdonítják.

Aki ismeri teremtő tevékenységemet, tudja milyen módon ment az végbe, tudja hogy minden lényt tökéletesnek teremtettem, hogy /egyesek/ elbuktak mellőlem. Azonban sohasem teremtettem olyan lényeket, akiket magasabb Világosság-beli lényeknek nevelni kellett volna, hanem mindnyájan azonos fokon álltak, csak a bukás által később kiváltak, így most a visszautat a mélységen át kell megtenniük, hogy aztán gyermekként szólíttassanak el a Földről, és fejlődési útjukat a túlvilágon is folytathassák. Soha nem teremtettem befejezetlen lényeket, tehát ez a valótlanyság, amit Ellenfelem el akar terjeszteni.

Ezenfelül döntő szándéka az volt ezzel a leírással, hogy egy szolgálatát nekem felajánló ember előzetes fejlődését feltárja, mivel mindig vannak a tévedés elterjesztésére kész lények, még ha az a jámborság köntösében történik is.

Bár az ilyen beszámoló nem nevezhető veszélyesnek, mégis valótlanyságra épül, és ez mindig kockázat, mivel csak a tiszta igazság teszi maradéktalanul boldoggá az embert.

Ámen.

A szeretetgyakorlat által szellemi erőt kaptok.

Még a földi ruhát hordjátok magatokon, és ez azt jelenti, hogy van életerőtök, amit lelketek üdvére használhattok, ami lehetőséget ad hogy szeretetben dolgozhassatok. De amint egyszer letettétek ezt a földi ruhát, úgy az erőtlenséget jelent, hacsak már nem szereztetek a Földön szellemi erőt, mert egyedül ennek van a túlvilágon értéke. Tehát ott már nem lehettek akaratosok szerint tevékenyek, mert hiányzik hozzá az erőtök. Ezért a halál állapotában lévőnek érzitek magatokat, habár lelketek nem múlik el.

A földi életre ajándékozott erő: kegyelem, amit az emberek nem értékelnek eléggé, vagyis tévesen használják fel, csak a testi jólétre használják, ami tudvalevően múlandó. Kegyelmi adomány minden nap, ennek tudatában kellene lennetek, mert már a következő nap is vége lehet életeteknek, és ekkor majd kiderül, a kegyelmi adományt hogyan használtátok, mennyit nyert lelketek, és birtokában vagytok-e szellemi erőnek, amikor bementek a szellemi Birodalomba.

Az ember csak a földi, testi életet tudja értékelni, és mindent meg is tesz hogy azt kellemessé tegye magának. De könnyű volna számára az is, hogy szellemi erőt is szerezzen, csak végbe kellene vinnie önzetlen szeretetből induló tetteket is. Ő maga választhat élet és halál között, megszerezheti magának az örökéletet. Azt is tudja, hogy fél a testi haláltól, tehát maga is előnyben részesítheti az „életet” és ez az élet azt jelenti, hogy folytonosan tevékeny, erőben és világosságban él. Ezek alapján a halál az ellentétét jelenti: sötétséget és erőtlenséget, tehetetlenséget arra hogy tevékeny legyen, és adhasson másoknak. De nem múlik el a lelke, hanem tudatossá válik benne a halott állapota, ami mondhatatlan kínokat okoz neki. De ezeket a kínos állapotokat ez ember el tudja magát fordítani, csak hallgassa meg és cselekedjék aszerint, amit Isten szaván keresztül neki tanítanak. Amikor Isten szeretet parancsát teljesíti, már nincs ismeret nélkül Isten akarataról, mert Isten szolgáin keresztül is arra utal, és belső érzései is arra hajtják, hogy önzetlen szeretetben legyen tevékeny... De erre nem kényszeríti senki... Tehát szabad döntése van, hogy életerejét milyen módon használja fel.

De a Túlvilági Birodalomban visszavonhatatlanul kiderül, hogy az akarata a földi életben helyes, vagy fordított irányú volt-e. De amíg az ember a földön tartózkodik, még mindig kap alkalmat, hogy az önzetlen szeretetben legyen tevékeny, és azt is megértitek most ezzel kapcsolatosan, hogy miért engedem hogy emberek szükségét szenvednek, testi és szellemi szükségét, mert ez ad alkalmat, hogy segítően állandóan közbe lehet nyúlni, és a szeretet minden munkája kétszeresen áldott lesz, mert először is embertársaitok köszönetet mondanak, másodsorban pedig ti erőben gazdagodtok. Mert lelketek a szeretet minden gyakorlásából nyereséget kap.

De aki csak elmegy embertársa szükséghelyzete mellett, aki nem ad segítséget – holott tudna segíteni – az kétszeresen terhelődik, mert egykor minden mulasztásból eredő bünt keserűen megbán, még ha el is múlt fölötté az idő, másodsorban egykor eljut arra a felismerésre, hogy hiába élte a földi életét, már soha nem tudja bepótolni amit a Földön elmulasztott.

Hálával tekintsetek minden napra – mint ajándéokra – mert amíg éltek, addig még szeretetet gyakorolhattok, és lelketeknek szellemi javakat szerezhettek. Amíg éltek lehetőségetek van megváltoztatni sorsotokat, és mindig gondoljatok arra, hogy egykor számadást kell adnotok róla, hogyan használtátok fel kegyelmi adományaimat, és életerőtöket. Felgyújtottátok-e magatokban az önzetlen szeretet tüzét, vittetek-e végbe ebből eredő cselekedeteket – vagy az

önzés, az önszeretet határozta-e meg a földi léteteket. Mert ha így áll a dolog, nem mentek be az életre, lelketeknek a halál állapotában kell még lennie végtelen időig – és mindezt a saját vétkeitek miatt.

Ámen.

B.D.Nr.: 7108

1958. 05. 01.

Istentől megengedett örömök - a teremtés csodái

Elveszték a világ számára, amint a szellemvilág megigézett. De ez nem bilincsel meg akaratosok ellenére, hanem szabad akarattal lemondtok a világról. Akkor megszabadultok eddigi uratokhoz fűződő minden kapcsolatotoktól – persze ez nem jelenti, hogy ő is feladja minden fáradozását, hogy újból megszerezzen benneteket. Viszont ti akkor már erősebbek vagytok, már nem akarjátok feladni amit épp most vettetek birtokba: a szellemi értékeket, amit az Ellenfél soha nem tud gyűjteni.

De amíg a világi javak még kellemes ingert gyakorolnak, addig még neki is van befolyása rátok, még nem szabadultatok meg tőle teljesen, és még az én Országom sincs teljesen a birtokokban, ami nem ebből a világból való. Így magatok is meg tudjátok itélni, lelketeknek milyen szellemi eredményei – érettségi foka – van, amennyiben komolyan vizsgáljátok, mennyi kívánságotok van a földi világ felé. Ha az én Országomat akarjátok elérni – amely valóban kívánnivaló javakat akar ajándékozni – nem olyanokat, mint a földi javak, akkor nagyon kell dolgoznotok magatokon, hogy minden a világ iránti kívánságot legyőzzetek.

Ennek ellenére még sok földi öröm elérhető, és nem kell félnetek, hogy ezek az örömök ellenem való vétkek lennének, vagy lecsökkent szeretetet bizonyítanak.

Azt akarom, hogy derüsen menjetek át a földi életen, hogy örüljeteK teremtett dolgaimnak, hogy a javakat melyeket nyujtok hálával fogadjátok. Csak tegyetek különbséget aközött, amit én, és amit Ellenfelem nyújt. És ezt könnyen megtehetitek, ha meggondoljátok, milyen érettségi fokon áll az a szellemi, amire vágyódtok. Számtalan teremtményem van, melyeket azért hoztam létre, hogy kicsavarjam Ellenfelem kezeiből a rá hallgatókat, és a teremtmények által lassú felfelé fejlődésre segítsem. És az Ellenfélnek ezért már nincs hatalma ezek fölött a kötött szellemiek fölött. És ha ti ezeknek igazi szeretetet adtok, majd minden boldoggá tesz, ami igazolja az én igen nagy szeretetemet az egykor elbukottak iránt. Tehát örülhettek a sokoldalú természeti teremtményeknek, mert ezek látható igazolásai teremtményeim iránti szeretetemnek.

Épp így megörvendeztet a csillagos ég, a Nap a maga jóindulatú sugárzásával, az eső a mindent felüdítő hatásával – ezek az örömök mind Istenetek és Örök Atyátok ajándékai. A tiszta levegő, és a friss víz is mindenkor azt igazolja, aki mindezt életre hívta. Mindezek az örömök alkalmasak, hogy lelketeket felüldítsék, és hálával gondoljatok az örök Teremtőre. Tekinteteket és gondolatotokat hozzám kormányozza, akit lelketeknek meg kell találni ezen a Földön. Tehát mindannak gond nélkül örülhettek, ami lelketeket megemeli, és hozzám közelíti.

De Ellenfelem részéről is számlálhatatlan csábítás érkezik, amelyek lehúzzák gondolataitokat. Ezek a gondolatok állandóan és szilárdan összekapcsolnak a még éretlen szellemivel, és azok mintegy visszahúznak benneteket egy már régen legyőzött szellemi állapotba. Ezek a földi anyagi javak, melyek birtoklására testetek törekszik, ami aztán a lélek kívánságát leigazza, és azért nem talál hozzám. Akit nem lehet ott keresni, ahol Ellenfelem

birodalma van. És az ember maga is könnyen számot adhat róla, hogy a teste, vagy a lelke keresi – e a kielégülést.

Meg kell látnia, hogy a gondolkodása elsősorban a testi jólét javulását akarja – akármi is az, amire törekszik. És azt is tudja, hol és mikor képes egy igazi öröm eltévedni, és a lélek egy mérgező, alacsony szellemi öröm birtokosává változik. Mert Ellenfelem mindig azt akarja elérni, hogy a tisztát tisztátalanná tegye, hogy a természetben való örömeiket összeköti tisztán testi vágyakkal, és az embert a maga földi területére húzza. Ezért kell a testet kényszernek alávetni, ha a lélek az én Birodalmamat akarja megszerezni, olyan dolgokról kell lemondania, amikre a test vágyakozik.

Mert ha már minden vágy el van fojtva, csak akkor nem káros a földi-anyag dolog. Az ilyen ember ekkor már csak az igazságos mérték szerint értékeli, és fogja kiértékelni, és csak ekkor tette szabaddá magát az Ellenféltől, holott még a Földön vándorol, a földi, materiális dolgok között. De az már nem húzza le, ő az anyag ura, maga szabadította meg magát annak uralmától, akié az anyagi világ – ő pedig azt a Birodalmat vette tulajdonába, ami nem e világból való.

Ámen.

B.D.Nr.: 7125

1958. 05. 20.

Nem elég a kötelességteljesítés...

Nem szabad hinnetek, hogy jog szerint álltok előttem, ha földi élteteket csak földi kötelességek teljesítésével töltitek ki, melyeket ugyan nagyon lelkiismeretesen megtesztek, de teljesítésük lelketeknek nem hoz semmit. Mert minden földi tettnek bizonyos önszeretet az oka, ha szabad akaratból teszi, vagy követelések elé állítanak, melyeket egoista okokból visztek végbe, ha nem kényszerítetek rá.

Mindezeket a „kötelesség-teljesítéseket nem szabad megcserélni az igazi, önzetlen felebaráti szeretettel, ami semmit sem akar magának, hanem csak segíteni, és boldogítani akar. A kötelességteljesítés egy bizonyos önfenntartó ösztön, és teljesen mindegy, hogy maga az ember, vagy a hozzátartozói élvezik a hasznát. De az mindig csak földi haszon lesz, és a lelke csak keveset, vagy semmi hasznot nem húz – hacsak kötelességből nem hoz olyan dolgokat létre, amit önzetlen szeretetből készít, tehát hogy az ember bizonyos kötelességeket hivatásából kifolyólag visz végbe. Az ember könnyen egyfajta önelégültségbe juthat, ha azt hiszi, kötelességét hűségesen teljesíti, de a szellemi fejlődésében egy lépéssel sem jut előbbre.

Nem is akar tudni arról, hogy a földi élet célja más is lehetne, és nem csak annyi, hogy egy kényelmesen szabályozott földi életet teremtsen magának – jóllehet kifelé az ember életmódja rendbenlévőnek mutatkozik.

Csak gondolnátok meg egyszer, hogy már a következő nap elvehet tőletek minden kötelességet, és ekkor lelki érettségetek szerint kaptok értékelést, és nem aszerint, hogy a földi élteteket milyenre alakítottátok. Ha meggondolnátok, hogy más ember is teljesíti a kötelességét, de a lelkén végzett munkát magának kell végbevinni, és pedig a földi élet ideje alatt. Ez alól a munka alól nem lehet felmenteni. A kötelesség teljesítés mellett az önzetlen szeretet gyakorlásában is szabadon, önmagától többet kell tennie, és erre mindig a szeretetnek kell hajtania. A földi életet csak akkor használja fel jól, akkor felel meg akaratomnak, ha önmagát is alakítja, azaz a lényét abba az állapotba formálja, melybe egykor teremtettem. Tehát semmi esetben sem járkal vakon a világban, hanem a lelke halad a fejlődésben. Csak ekkor használja ki igazán az életerejét – ami itt a Földön rendelkezésére áll - de ezt a halál pillanatában oda kell adnia, és a

túlvilágra csak azt viheti magával, amit itt a szeretet gyakorlásával magának megszerzett. Amikor itt a Földön az életerő birtokában van, azt az erőt sem tudja igazán értékelni. Csak a teljes halott állapotban való bemenetelkor, a Túlvilági Birodalomban ébred a tudatára, mit is jelent, mennyire szegényesen él most – összehasonlítva a földi étellel, ahol alkotott és tevékenykedhetett életerejével.

Mindezekre gondolva, életerejét elsősorban a szeretetben való gyakorlásokra fordítsa, mert ereje csak ezáltal növelhető, mert múlhatatlan javakat szerezhet. A földi javak mulandók, és az ember még az időtartamot sem tudja meghatározni, amíg ezeknek örülhet. Már a következő napon elveszthet mindent, ám ilyen gondolatokkal nem kell annak vesződnie, aki életerejét a szeretetben való tevékenységgel hasznosítja. Az minden napját odaadhatja, és ennek ellenére gazdagon, áldottan és erőteljesen kezdheti életét a Szellemi Birodalomban, semmit sem veszített el, csak nagy nyereségre tett szert.

Ezért az ember soha ne dicsekedjen a kötelesség-teljesítésével, mert az egy hamis irányú szeretet bizonyítéka is lehet, az embert hamis gondolkodásba vezetheti, ezért elégedetté válik, és semmi továbbit nem tart szükségesnek. Én többet kívánok tőletek, ha abba az életbe akartok bemenni, amit többé nem veszíthettek el. Visszavonhatatlanul szeretetté kell alakulnotok, ezért a földi életben önzetlen szeretetben való tevékenységet kell végezni, csak ekkor éltek az én akaratom szerint, és csak ekkor szereztek javakat, amelyek elmúlhatatlanok.

Ámen.

B.D.Nr.: 7130.

1958. 05. 25

A Szellem kiömlésének megértése...

A legtöbb ember számára Szellemem (magyarul: a Szentlélek fogalma) tevékenysége érthetetlen fogalom lett, és ez is jelzi a mély szellemi sötétséget, ami kiterjedt a Föld fölé.

Szellemem kiömlésének valóságos jelentését nem értik, és mindig csak a „Szellemem kiömlését az apostolok fölé” kijelentés értik alatta. Egy olyan eseményt, ami minden ember részére meg lett hirdetve, amit minden ember maga is átélhetne – azt az első tanítványokra lehatárolták. Ezzel alkalmatlanokká tették magukat is, hogy Szellemem rájuk is kiömljön. Nem értették meg ezt az eseményt, ami a tanítványoknál csak az első alkalommal jelent meg szemmel is láthatóan. De én már előtte meghirdettem e szavakkal: „El akarom küldeni a Vigasztalót, az igazság szellemét.” És szavaimat minden embernek mondtam, nem csak apostolaimnak, hanem mindazoknak, akik mint mindenkori apostolaim azon fáradoznak, hogy szeretet parancsaimat teljesítsék. Mert különben nem mondtam volna: „Aki teljesíti parancsaimat, az az aki szeret emgem... hozzá akarok menni, és megnyilvánulok neki..” Én azonban csak Szellemben adhattam hirt magamról, mert mint embernek a földi vándorlásom már befejeződött a kereszten való halálommal és mennybemenetelemmel. Ezek földi misszióm érthető végét képezték. Viszont azoknak, akik hittek bennem, megígértem Szellememet, hogy szellemben mindig velük akarok maradni.

A legtöbb ember nem érti ezt a kijelentést, különben nem lenne ismeretlen számukra a: „Szellemem tevékenysége” kijelentés sem.

Mert épp ez a Szellemem tevékenysége az, ami mindenhol kételkedést vagy visszautasítást idéz elő. Egyrészt mert ritkán lehetséges, másrészt mert nem ott kerül napvilágra, ahol az emberek magukat az apostolok utódjainak adják ki – de az igazság szerint nem ők az igazi követők, és a feltételeket sem teljesítik, amik

maguk után vonnák a Szellemem tevékenységét... Mert ezek az állítólagos „követők” vagy másképpen „Isten képviselők” teljes ismeretlenségben vannak a Szellemem kiömléséről. A belőlem való Szellem az én részem, mindent lát, mindenről tud, és ezek alapján világosságot, fényességet terjeszt, felvilágosít dolgokról, amit az emberi tudomány nem tár fel.

A belőlem való Szellem: erő, amit az ember is felhasználhat, ha Szellemem átjárja. Tehát a belőlem való erő visszavezet a helyes rendbe mindent, ami kilépett az egykori rendemből, kinyítja a szemeit, hogy lássa az eddig még soha nem látottat, kinyítja a füleket, hogy hallja az eddig még soha nem hallottat...

Szellememnek ezt a kiömlését ígértem meg az embereknek, ha akaratom szerint élnek, azaz teljesítik szeretet-parancsaimat. Ha most a Szellememnek ez a kiömlése egy emberen észrevehető azzal, hogy önmagából olyan dolgokról ad hírt, ami eddig rejtve volt az emberiség előtt, hogy tisztán és érthetően tud sokféléről felvilágosítást adni, ami eddig az embereknek érthetetlen volt, akkor az embertársak nem ismerik fel, hogy Szellemem nyilatkozik meg, hogy ígéretem teljesült – hanem visszautasítanak mindent, és az illetőt fantasztának és hazúgnak mondják. Pedig ezzel csak önmagukról tanúsítják, hogy teljesen tudatlanok, és Szellemem egyáltalán nem tölti be őket. Amennyiben gondolkodásuk az eljövendőben helyes irányba változna, akkor tisztelettudóan állnának szembe szokatlan tevékenységgel, és eltöprengenének rajta – akkor is Szellemem tevékenységének csak legkisebb fokát képviselnék. Pontosan Szellemem kiömlése volt az oka az általuk indított végtelen sok üldözésnek és ellenségeskedésnek azok iránt, akik első tanítványaim igaz követői, és Szellemem felvevő edényei lettek. Számtalan gonoszságot elkövettek, akik maguknak tartották fenn a jogot, hogy Szellemem megvilágosította őket – és mégsem tudták a legkisebb jelét sem felmutatni Szellemem tevékenységének. Eltűnt erre vonatkozóan minden megértés, és csak kevesen teszik lehetővé, hogy magam Szellemben megnyilatkozzam, hogy ígéretem teljesülhessen: hogy Szellemben magam megyek az enyémekekhez.

Ámen.

B.D.Nr.: 7132.

1958. 05. 27.

Irgalmas közbenjárás...

Ne követeljetez irgalmat tőlem, kik ugyanezt az irgalmat megtagadjátok embertársaitoktól, akik vétettek ellenetek. Mert egy ember sem büntelen, minden egyes ember rászorul irgalmamra, hogy bűnössége ellenére megadjam neki. Ezért mindenhol irgalmat kell gyakorolnom, és nektek is ugyanezt kell tennetek azokkal szemben, akiknek inkább a segítség kell, és nem kemény ítélet, mert lelküknek gyógyulni kellene. Ne követeljetez irgalmat tőlem, kik ugyanezt az irgalmat megtagadjátok embertársaitoktól, akik vétettek ellenetek. Mert egy ember sem büntelen, minden egyes ember rászorul irgalmamra, hogy bűnössége ellenére megadjam neki. Ezért mindenhol irgalmat kell gyakorolnom, és nektek is ugyanezt kell tennetek azokkal szemben, akiknek inkább a segítség kell, és nem kemény ítélet, mert lelküknek gyógyulni kellene.

Ismételten hangsúlyoznom kell, hogy Ellenfelem mindenkit zaklat. Bár minden egyes ember tud védekezni azzal hogy engem hív segítségül, nekem van hatalmam minden kísértő ellen, és fel is használom ezt, amikor egy ember hittel és bizalommal segítséget és védelmet kér.

De olykor olyan álarcban lép az emberhez, hogy az nem képes felismerni, és így a hálójába kerül. Bár ez is saját mulasztása, mert a sötét szellemissége van, és nem tesz semmit, hogy egy kis világosságot gyújtson magában. A földi

életük alatt elérhetnék a világosságot is, de nem tesznek érte, és ezt a csódtömeget megbánják egyszer, mert a sötétségüket magukkal viszik a Szellemi Birodalomba is.

De kegyelmem és irgalmas szívem mindig újból segítséget nyújt a Földön, és a túlvilági Birodalomban is, nem kárhoztatom el őket, hanem megpróbálom megszabadítani őket szánalmas állapotuktól. Ezt tartásatok mindig szemetek előtt, cselekedjétek ugyanígy, és a gyenge embertárs látványa váltson ki belőletek forró irgalmat, aggódjatok értük, a lelkükért, és akarjatok segíteni rajtuk. Ez lehetséges közbenjáró gondolatokkal, imával, a szeretet erő hozzájuk fordításával, ami a lelküket jólesően érinti. Ti is erősebbek lesztek ezáltal, amint a szeretet indít benneteket, hogy segítsetek a lelkükön. Hogy fellángoljon bennetek a szeretet az ilyen szerencsétlen lelkek iránt, akiket az Ellenfél fogva tart. Képzeljétek el magatokban a sorsukat, hogy sokáig nem engedi szabadon őket, majd mikor megszabadulnak a testüktől, és bejutnak a túlvilági Birodalomba – ahol minden erejük hiányzik – ott nem tudnak ellenállni, és teljesen az Ellenfél hatalmában vannak.

De egy szerető ember szeretete még kikényszerítheti hatalmából a lelkeket, amíg az ember még a Földön tartózkodik a közbenjárás ereje még változást hozhat a sötét gondolkodásában, ekkor még maga is tud önmagán segíteni, felismerheti gyengeségeit és hibáit. Ez a felismerés megvédheti a túlvilági Birodalomban reá váró sötét sorsától.

Adjatok irgalmat minden félrevezetettnek, és próbáljátok a helyes útra vezetni. Ha ez nem sikerül, imádkozzatok értük, de ne engedjétek át őket az Ellenfélnek, aki mondhatatlan kínokat hoz ezekre a lelkekre, és ezektől a kínoktól megszabadíthatjátok szerető közbenjárásokkal. Én meghallok minden irgalmas kiáltást, és szeretetetek miatt segítségre is kész vagyok. De ha az ilyen lélek magára van hagyva, úgy mindig mélyebbre kerül a Sátán hálójában, anélkül hogy ezt maga észrevenné. Mert szellemben teljesen vak, és maga sem fogadja el a világosságot, ami a földi utat élővé tehetné. Mert az ellenfél pont az akarati gyengeséget akarja fenntartani, és ezt csak külső erő-bevitellel lehet megszüntetni, amit a léleknek egy szerető közbenjáró ima mindig megad. A közbenjáró ima erejét ne becsüljétek le. Ami nem sikerülhet egy jól beszélő embernek, azt egy szívből fakadó közbenjáró ima létrehozza.

Ezért mindnyájatok szívére bízom ezeket a még sötétségben vándorló lelkeket, zárjátok őket imáitokba, hogy irgalmasságot tudjak adni nekik. Mert nagyon szegények, nyomorultak, csak szerető rájuk-gondolással tudnak erőt kapni. A legnagyobb ellenséget mindig Ellenfelemben lássátok, segítsetek mindenkin, hogy meg tudjon szabadulni tőle, és ekkor valóban olyan szeretetmunkát végeztek, amiért a megszabadult lelkek örökké hálásak lesznek.

Ámen.

B.D.Nr.: 7147

1958. 06. 18.

Isten látható lett Jézus Krisztusban...

Aki beismeri hogy hozzám tartozik, azt felveszem a Birodalmamba, mert az már Országom várományosa, már megtalálta a visszavezető utat. Tőlem egykor szabad akarattól elvált, nem ismert fel engem, és ez volt az Istene és örök Teremtője elleni bűne. Ezt másképpen nem lehet jóvátenni, mint az én újbóli tudatos elismerésemmel.

Hogy ez az emberek számára is lehetségessé váljon, az ember Jézusban magam testesültem meg. A tőlem való elbukás oka az volt, hogy teremtményeim nem láthattak engem, és ezért ahhoz fordultak, aki számukra látható volt. A

lények létrejöttében Ő részes volt, és Ő a legtisztább felismerés tudatában volt – de ennek ellenére szabad akaratból elvált az Istenségtől, mert Ő sem láthatta. Őt követte a lények nagy serege. Ezért lettem Jézus Krisztusban látható Isten az emberek számára, és ezzel megszűnt az el nem ismerésemnek a kiinduló oka. A visszavezetés alapfeltétele, az énem elismerése egyidejűleg magával hozta a Megváltás Művének kivitelezését is. Ugyanis a bűnössé vált embereket már nem vehettem fel minden további nélkül Országomba, mert igazságosságom engesztelést követelt a vétékért. Ezért benneteket először meg kellett váltani a bűntől, a vétket el kellett törölni. Kereszthalálom általi kiengeszteléssel újra visszaállítottam a viszonyt köztem és a teremtmény között, amit a bűn megzavart.

Az emberiség számára ezt az engesztelő munkát az ember Jézus végezte el, ám ebben az ember Jézusban én magam rejtőzködtem.

Magam voltam aki benneteket ettől a nagy bűntől megváltottalak, csak ehhez egy emberi külső burokra volt szükségem, aki aztán már örökké engem rejt magában. Így a lényeim már örökké láthatnak, felismerhetnek, szeretni tudják Atyjukat, akihez minden félelem nélkül közeledhetnek, anélkül hogy szeretete izzásától elpusztulnának.

Tehát kereszthalálommal az ősbűn megszűnt, minden ember rálépett az atyai házba való visszatérés útjára – feltéve, hogy elismeri és követi Jézus Krisztust, a Megváltót, mert egyidejűleg engem is elismer benne. Felvételt kap az Országomba, én mint Atya eléje megyek gyermekeimnek, mert magam soha nem váltam el tőletek. Mert csak a szabad akaratát hagytam érvényesülni, aki elvált tőlem. Most az akaratának újra tevékenyé kell válnia, és a hozzám való visszatérésre kell törekednie.

Ezt bizonyítja az ember, amikor tudatosan elismeri Jézus Krisztust, és Megváltó Művét. Tudatosan kell kapcsolódnia Jézus Krisztushoz, és megváltását kérnie. Mert minden ember érzi, hogy meg van kötve, amíg engem Jézus Krisztusban meg nem talál.

Az én elismerésem egy szabad akaratból végbevitt tett kell legyen. De ez a tett örökké tartó állapotokon át alakuló kihatással bír. Mert ez a tett elvezet a halálból az életre, az éjszakából kivezet a nappali világosságra.

Az én elismerésem Jézus Krisztusban minden emberben visszavonhatatlan átalakulást von maga után. Újból az isteni rendbe lép, elhagyja az eddigi területet ami örök ideje a tartózkodási helye volt, és világossággal telített szférákba lép át – holott a teste még a Földön tartózkodik. De a lélek, a szellemi rész, ami egykor elbukott, újból az igazi otthona felé törekszik.

Mert az én elismerésem Jézus Krisztusban mindig erő és világosság odavezetésével kapcsolódik, úgy hogy az illető ember felismeri ami jó és helyes, és így akarata általi tetteinek is jóknak és helyeseknek kell lenniük.

Mert már nem megyek el gyermekeim oldala mellől, aki hozzám talált, az az én vezetésem által biztosan eléri a célját, az Atyai házban biztosan elfogadják mint gyermekemet, ahol szabadságban, világosságban és boldogságban élhet, ahol velem alkothat vezetésem szerint, mert kezdet óta ez volt a rendeltetése, és ma is.

Ámen.

A legkisebb történés is Isten szeretetébe és bölcsességébe van megalapozva...

Semmi sem adjon okot, hogy szeretetembe, bölcsességembe és hatalmamba kételkedjete. Mindig olyan Istenre gondoljatok, aki bölcsességében mindent, a legkisebb eseményt is előre meggondolta, és szeretete egy célt akar elérni.

Ti emberek nem látjátok át, sem helyesen nem tudjátok megérteni Megváltó Tervemet, mert gondolkodásotok még lehatárolt. De én örökkévalóságokon előre látok, a legkisebb eseménynek is tudom a kihatását, és látom, hogy mindig vannak lelkek, akik ezáltal magasabb érettségre juthatnak. Ezért engedjete át nekem mindent, és keressete magatokban mindenre megértést. Tudnotok kell, hogy mindig szeretetem, bölcsességem és hatalmam van az események mögött, akármennyire kétségesnek is tűnik ez számotokra.

Mert a sötét világ is akaratom alatt áll, és ha a legrosszabb nézeteket is követik, elsősorban engedélyem teszi kivitelezésüket lehetővé, és az ilyen megengedéseket olykor – később – áldásnak ismertek fel, és ezért teljesen nem tiltom el ezeknek az erőknek a tevékenységét. De nektek hinnetek kell szeretetemben, bölcsességemben és hatalmamban.

Sok mindent nem tudtok megérteni, amíg nem vagytok a felismerés világosságában. De hogy egykor szeretetemből indultatok el, azt el kell hinnetek, és azt is, hogy az én szeretetem örökké el nem múlik. És ha már tudtok szilárdan és meggyőződéssel hinni szeretetemben, akkor nem esik nehezetekre mindent ebből a nézőpontból látni. És ez megadja a boldogságot, a belső békét, és azt a biztos érzést, hogy szeretetemben védve érezhetete magatokat.

Ha teljes hittel átadtátok magatokat nekem, akkor mindig abban a bizonyosságban élhetete, hogy csak az jöhet föllete, az érinthet bennete, ami üdvösségetekre szolgál.

Mert akkor nem kételkedete abban, hogy nekem minden hatalom a rendelkezésemre áll, és a határtalan bölcsességemet sem fogjátok letagadni, mert ezt bizonyítja minden amit teremtete. Akkor azt is tudni fogjátok, mit értete ezen szavak alatt: „Isten elismerése” és „Istenben való hit”. Mert azt a tényt, hogy az emberek fölött van egy legmagasabb lény, ezt csak kevesen fogják tagadni. De ha ebben a meggyőződésben az is benn van, hogy ez a lény önmagában szeretet, bölcsesség és hatalom, azt úgy értékelem, mint az énem „elismerését”. És erre a meggyőződésre kellene mindnyájatoknak eljutni akkor is, ha az események és élmények pillanatnyilag érthetetlennek tűnnek, ha szeretetemmel, bölcsességemmel és hatalmammal nem tudjátok összhangba hozni – ekkor se kételkedjete tökéletességemben. Mert én minden fölött állok, mindenről tudok, kormányzom a Mennyet és a Földet, a világos és sötét világot. Az, hogy a különböző erőknek bizonyos szabadságot hagyok, az szintén szeretetembe, bölcsességembe és hatalmamba van megalapozva. Mert végső soron minden – ha jól kiértékelete – minden a ti tökéletesedeteeket szolgálja.

Ha az emberben felnő ez a mély hit, akkor ez átvisz a legnehezebb sorscsapáson is, mert már nem fognak különösebben érinteni, mert szeretetemben mindig védve érzete magatokat. Ezért a csapás is csak áldást hozóan tud érinteni. Ez a tény egykor majd tisztán áll szellemi szemeitek előtt, és ti akkor majd meglátjátok azt a sok felesleges aggódást, gondot és gondolatokat, amelyekkel megterheltete földi életeteeket.

Szeretetem, bölcsességem és hatalmam valóban minden embert körülvesz. Senki sem érezheti úgy magát, hogy őt elhanyagolták, mert mindenkiel

szemben ugyanaz a gondosság érvényesül, minden egyes ember lelki üdvéért harcolok, mindenkinek a legnagyobb segítséget hozom. Mert mindenkit vissza akarok nyerni magamnak, mindenkinek meg akarom mutatni az utat az atyai házba. De mindenkinél más az eszköz, ami eredményt hoz. Viszont mindig ugyanaz a szeretet, bölcsesség és hatalom áll mindazon események mögött, amik rajtatok vagy körülöttetek történnek.

És ha gondolkodás nélkül reám bízátok magatokat, akkor tulajdonképpen mindent megtettetek, amit a Földön tennetek kell. Mert ha itt most teljesen átadjátok magatokat nekem, akkor lehetővé teszitek, hogy belétek folyassam akaratomat, és akkor már akaratom szerint élhettek. Ekkor visszatértetek hozzám, és földi vándorlástok is eredményesen ér majd véget. A földi életet elcserélhetitek a Szellemi Birodalomban való élettel, és ott az összefüggéseket is villámgyorsan felismeritek, és nekem dicséretet és hálát énekeltek, hogy megengedtem a nehéz földi út megtevését.

Soha ne kételkedjete szeretetemben, bölcsességemben és hatalmamban. Akkor az elismerésetek eleven lesz, és ekkor már csak egy kis lépésre van szükségetek a tökéletességhez.

Ámen.